

עיריית הוד השרון

ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 11/12
מיום חמישי ב' חשון תשע"ג – 18.10.12

נוכחים:

- חי אדיב - ראש העירייה
- יגאל שמעון - סגן מ"מ ראש העירייה
- אביבה גוטרמן - סגנית ראש העירייה
- אביאל אברמוביץ - סגן ראש העירייה
- יחיאל דמארי - חבר מועצה
- נדב דואני - חבר מועצה
- יעקב שויצקי - חבר מועצה
- גדעון סעדי - חבר מועצה
- משה ארז - חבר מועצה
- חיים שאבי - חבר מועצה
- יואב רוזן - חבר מועצה
- יגאל הררי - חבר מועצה

נעדרו:

- אלי טימור - חבר מועצה
- אמיר כוכבי - חבר מועצה
- יפעת קריב - חברת מועצה

נוכחים:

- רפי סער - מנכ"ל העירייה
- ירון סולברג - יועמ"ש העירייה
- מיכאל בלומנפלד - גזבר העירייה
- ניצה משה - מרכזת ישיבות המועצה

על סדר היום:

- א.** שאילתא של חבר המועצה מר יואב רוזן (השאילתא והמענה יונחו על שולחן המועצה).
- ב.** הצעות לסדר של חברי מועצה:

1. הצעתו לסדר של חבר המועצה מר יואב רוזן מיום 28.8.12 : מספר תלמידים בכיתות –

הצעת החלטה:

"מועצת העיר מחליטה מעתה ולעתיד, כי יש למנוע מצב של אכלוס כיתות מעל 30 תלמידים בכיתה. במקרה הצורך תממן העירייה את עלות פתיחת הכיתות הנוספות. גזבר העירייה יצביע על סעיפי התקציב שניתן לצמצם בהם עלויות לטובת מימון התקצוב. לדוגמא מסעיף דוברות ויחסי ציבור, צילום, פרסומים בעיתונים, מודעות ענק, זיקוקי דינור, הופעות אומנים וכיוצא באלה".

2. הצעתם לסדר של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי מיום 19.9.12 : פטור מאגרת חניה לתושבים ולמבוגרים –

הצעת החלטה:

1. "פטור לכל התושבים.
2. הקלה על בני שבעים ומעלה תושבי העיר".

3. הצעתו לסדר של סגן מ"מ ראש העירייה מר מר יגאל שמעון מיום 24.9.12 : מתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי העיר, למשפחות שכולות חברי ארגון יד לבנים סניף הוד השרון, ומתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי העיר, לוותיקי העיר מגיל 70 שנה ומעלה.

הצעת החלטה: מועצת העירייה מאשרת מתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי העיר, להורים שכולים חברי ארגון יד לבנים סניף הוד השרון, ומתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי העיר לוותיקי העיר מגיל 70 שנה ומעלה.

4. הצעתו לסדר של חבר המועצה מר אלי טימור מיום 2.10.12 : מניעת הצבת אנטנות סלולאריות על גגות בתים -

הצעת החלטה:

"לאסור הצבת אנטנות סלולאריות בכל גודל ושל כל חברה שהיא על גגות בתים ובכל מתחם אחר שבמרכז אוכלוסיה צפופה. מועצת העיר רואה בהתקנה שנעשתה כעסק מסחרי לכל דבר ועניין ודורשת מהדיירים שהתקינו אנטנות סלולאריות :

- להעביר דוח שבועי (גרפי) של עוצמת הקרינה חתום על ידי מכון ממשלתי מוסמך.
  - לבצע בדיקת תקינות חודשית של האנטנה חתומה על ידי מכון ממשלתי מוסמך.
  - לשלם לעירייה מיסים בנוסף למיסים הנגבים עבור הדירה בסך של 5,000 ₪ חודש בחודשו
- כספים אלה יועברו מהעירייה לפעילותה של האגודה למלחמה בסרטן. במקום כל זאת יוכל מי שמותקנת אצלו אנטנה להורידה בסיוע העירייה.

ג. הנושא: אישור "ממונה על תלונות ציבור ברשות מקומית":

הסבר: בהתאם להצעת חוק לפיה תמנה מועצת הרשות המקומית "ממונה על תלונות ציבור", מתבקשת מועצת העירייה למנות את הגב' אושרת לופו, מנהלת פניות הציבור, כ"ממונה על תלונות ציבור" בעיריית הוד-השרון. (במקום הגב' איילת כתב שמונתה ע"י מועצת העירייה ב-19.3.09).

הצעת החלטה:

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (ממונה על תלונות הציבור), התשס"ח-2008 מאשרת מועצת העירייה את מינויה של הגב' אושרת לופו כ"ממונה על תלונות הציבור" בעיריית הוד-השרון.

ד. הנושא: אישור נסיעתו של מנכ"ל העירייה מר רפי סער במשלחת מטעם "פורום ה-15" (פורום מנכ"לים) לכנס ערים חכמות בברצלונה בין התאריכים 13-15 בנובמבר 2012.

הסבר: במהלך חודש נובמבר יתקיים בברצלונה כנס ערים חכמות הנחשב

לאחד הכנסים הגדולים בעולם לפתרונות טכנולוגיים חדשניים לצרכים של ניהול עיר במאה ה-21. בכנס הנוכחי יוצגו פתרונות טכנולוגיים חדשניים בתחומי התחבורה, פיתוח כלכלי, אנרגיה ומים, תכנון ובניה, גידול והזדקנות האוכלוסייה ועוד. מטרתם של פתרונות אלו לספק מענה ניהולי, מערכתי, אינטגרטיבי וכיו"ב – במסגרת העירונית.
 עלות הכנס כ-1,000 אירו + דמי אש"ל בהתאם לתקשי"ר + דמי ביטוח שימומנו מסעיף 1.754000.780 - קשרים בינלאומיים.
 יציאתו של המנכ"ל לכנס בתאריכים הנ"ל תוכר כימי עבודה ברשות המקומית.

הצעת החלטה:

מועצת העירייה מאשרת את יציאתו של מנכ"ל העירייה מר רפי סער במשלחת מטעם "פורום ה-15" (פורום מנכ"לים) לכנס ערים חכמות בברצלונה בין התאריכים 13-15 בנובמבר 2012.
 עלות הכנס כ-1,000 אירו + דמי אש"ל בהתאם לתקשי"ר + דמי ביטוח (כיוון שהמנכ"ל מועסק בעירייה ותאריכי הכנס נחשבים כימי עבודה).
 ההוצאה הנ"ל תמומן מסעיף 1.754000.780 - קשרים בינלאומיים.

ה. הנושא: המלצה לקיום מו"מ בעניין איסוף ופינוי פסולת אורגנית מופרדת במקור:

1. העירייה פרסמה מכרז פומבי מס' 29/12 לאיסוף ופינוי פסולת אורגנית מופרדת במקור.
2. בדיוני ועדת המכרזים בתאריך 2.9.12, התקבלה החלטה של חברי ועדת המכרזים, לפסול את 2 ההצעות שהוגשו מן הנימוקים הר"מ:
 א. שני המציעים הגישו הצעות בתוספת אחוזים למחירון, שלמרות שנכתב בפירוש שיש לתת הנחה בלבד באחוזים.
 ב. מציע מס' 1 חב' צבי כהן אקולוגיה בע"מ, מחק את המלה הנחה ורשם תוספת של 30% על המחירון.
 ג. מציע מס' 2 מפעם 1965 (1987) בע"מ, רשם את הסימן +15.5% על המחירון.
 ד. האומדן של העירייה היה הנחה כללית בסך של 5% מהמחירים המופיעים בסעיפים 7.1 ו-7.2 במסמך ב' למסמכי המכרז.
3. פרסום מכרז נוסף, לא יביא לתוצאות טובות יותר ולפיכך אנו ממליצים לקיים מו"מ בעניין זה עם החברות העוסקות במתן השירות שבנדון.
 רצ"ב: פרוטוקול ועדת המכרזים מיום 2.9.12, האומדן והמלצתו של מנהל אגף התפעול להביא לאישור המועצה קיום מו"מ כנ"ל – מסמך המסומן כנספח א'.
 הסברים נוספים, במידה ויידרשו יינתנו ע"י הגורמים המקצועיים במהלך הישיבה.

הצעת החלטה:

מועצת העירייה מאשרת קיום מו"מ בעניין איסוף ופינוי פסולת אורגנית מופרדת במקור.

ו. הנושא: אישור גמול לחברי ועדת ערר בארנונה על השתתפותם בישיבות הוועדה:

הסבר: בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד הפנים 1/2012 מתאריך 31/01/12, שבו מנחה משרד הפנים את הרשויות המקומיות לעניין דרך מינוי ופעילותן של ועדות הערר לארנונה, נקבע בסעיף 4: "מועצה רשאית לקבוע, כי חברי ועדת הערר יקבלו גמול על השתתפותם בישיבות הוועדה, בהתאם לכללים שייקבעו על ידי משרד הפנים לעניין זה".
 ביום 23 בספטמבר 2012, נקבעו על ידי משרד הפנים כללים לעניין תשלום גמול לחברי ועדת הערר לארנונה ובהתאם לכללים אלה, מתבקשת מליאת מועצת העיר, לאשר תשלום שכר לחברי ועדת הערר כדלקמן:
 יו"ר הוועדה- שכר 194 ₪ + מע"מ, לשעה.
 חבר הוועדה שכר 174 ₪ + מע"מ, לשעה.

התעריפים הנקובים לעיל כוללים כיסוי של כל ההוצאות ובכללן החזרי נסיעות, אש"ל וביטול זמן. רצ"ב הנחיות משרד הפנים – מסמך המסומן

כנספח ב'.

ז. הנושא: אישור שינוי מורשה חתימה בחשבון ההורים של חטיבת ביניים

השחר בבנק פועלים סניף 626 כדלקמן -

למנות את מר אריאל אוזן ת.ז. 024559833 יו"ר ועד ההורים הנבחר – שמחליף את גב' שרון ביינמן יו"ר ועד ההורים שסיימה את תפקידה.

חתימת מנהלת בית הספר גב' יהודית עפרון ת.ז. 057653842 בצירוף חתימת מזכירת ביה"ס גב' נחמה דור ת.ז. 058466236 או חתימת יו"ר ועד ההורים מר אריאל אוזן, בצירוף חותמת ביה"ס תחייב את חשבון ההורים של ביה"ס.

ח. הנושא: אישור פתיחת חשבונות עיריית הוד השרון - חשבון הורים בגני ילדים

עירוניים חדשים ואישור שינוי מורשי חתימה בחשבונות עיריית הוד-השרון – חשבון הורים בגני הילדים עירוניים בבנק איגוד סניף הוד השרון ובבנק מרכנתיל סניף הוד השרון, בהתאם לרשימה הרצ"ב – מסמך המסומן כנספח ג'.

החשבון יפתח ע"ש עיריית הוד השרון ושם הגן. ע"פ הרשימה מצורפת ומאושרת ע"י מנהל אגף החינוך, מנהלת המחלקה לחינוך ומנהלת מדור גני ילדים. מורשה החתימה בחשבון: גננת הגן שהופנתה ע"י אגף החינוך של העירייה ונציג נבחר של ועד ההורים של הגן, ע"פ אישור מנהלת מדור גני ילדים.

חשבון זה יהיה עו"ש בלבד וינוהל על בסיס שיקים ומזומנים בלבד. ניתן יהיה להצטרף לשירותי בנקאות בתקשורת באמצעות מערכות המחשוב של הבנק לצפייה בלבד, ולקבל כרטיס מגנטי לצורך משיכת מזומנים בלבד.

חל איסור מוחלט להוציא כרטיס אשראי לחשבון זה.

הצעת החלטה:

מועצת העירייה מאשרת פתיחת חשבונות עיריית הוד השרון - חשבון הורים בגני ילדים עירוניים חדשים ואישור שינוי מורשי חתימה בחשבונות עיריית הוד-השרון – חשבון הורים בגני הילדים עירוניים בבנק איגוד סניף הוד השרון ובבנק מרכנתיל סניף הוד השרון. החשבון יפתח ע"ש עיריית הוד השרון ושם הגן, ע"פ הרשימה המצורפת ומאושרת ע"י מנהל אגף החינוך, מנהלת המחלקה לחינוך ומנהלת מדור גני ילדים.

מורשה החתימה בחשבון: גננת הגן שהופנתה ע"י אגף החינוך של העירייה ונציג נבחר של ועד ההורים של הגן, ע"פ אישור מנהלת מדור גני ילדים. חשבון זה יהיה עו"ש בלבד וינוהל על בסיס שיקים ומזומנים בלבד. ניתן יהיה להצטרף לשירותי בנקאות בתקשורת באמצעות מערכות המחשוב של הבנק לצפייה בלבד, ולקבל כרטיס מגנטי לצורך משיכת מזומנים בלבד. חל איסור מוחלט להוציא כרטיס אשראי לחשבון זה.

חתימת הגננת מחייבת את צירוף חתימת ההורה ובצירוף חותמת הגן תחייב את חשבון ההורים של הגן.

ט. הנושא: היתר עבודת-חוץ על-מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים – הגב' ורד פרידמן.

בהתאם לסעיף 180. (א): "רשאית מועצה, במקרים מיוחדים, להתיר לעובד העירייה לעסוק בעבודת-חוץ גם על מנת לקבל פרס".

בהתאם לסעיף 180(ב): אין מועצה רשאית להתיר לעובד העירייה לעסוק בעבודת-חוץ על מנת לקבל פרס לפי סעיף זה, אלא אם -

(1) היא לטובת הכלל;

(2) אינה עשויה לפגום לרעה בתפקידו של עובד העירייה;

(3) אין בה כדי ליצור התקשרות בין העובד לבין אדם, תאגיד

או מוסד העומדים במגע כספי, מסחרי או ענייני עם

העירייה;

(4) העובד הצהיר על הפרס שיקבל בעדה.

אישור היתר זה לגב' ורד פרידמן יהיה בתוקף עד ליום 1.11.13.

*** על מנת לשמור על צנעת הפרטיות יועברו אליכם הנספחים

לנושא זה (בקשתה של הגב' פרידמן והמלצת מנהלת אגף

התכנון) באמצעות הדואר האלקטרוני.

ניצה משה: ערב טוב לכולם, אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מועצת העירייה מן המניין 11/12. על סדר היום שאילתא של חבר המועצה מר יואב רוזן. הנושא הוא תשובה לשאילתא בעניין קשריו של יושב ראש העירייה עם בעלי קרקעות באזור התעשייה נווה נאמן. בבקשה, ראש העירייה.

חי אדיב: רבותיי, ערב טוב לכולם. עוד לפני שנתחיל בסדר היום, השבוע היה שבוע עצוב בשביל כולנו, ראשית, רחלי, עובדת אגף הרווחה, נפטרה לאחר מחלה קשה והיא רק בת 40. רחלי זכרה לברכה הייתה אחראית על "אל סם", ניהלה את "אל סם" במשך עשר שנים, עשתה עבודה מצוינת, ראויה לשבח, ומה שחשוב שזכור אותה ואת פועלה וכמו שאומרים ביהדות, יהי שמה וזכרה ברוך. אנו מחזקים מפה את המשפחה, בשמי, בשמכם ובשם כל אלה שנעזרו וטופלו על ידה. בהחלט הפסד, הפסד למשפחה והפסד לנו. לצערנו היה מקרה נוסף שכולנו שמענו וקראנו על הנער, גלעד וטורי, שהתמוטט במהלך שיעור ספורט בבית הספר "רמון". קודם כל, חשוב להזכיר את הצעד האמיץ שעשתה המשפחה הנהדרת, המופלאה, האם, האב, האחים, המשפחה המורחבת, שכשנודע להם שזה הסוף, הם קיבלו החלטה אמיצה, חריגה בנוף הישראלי, כאשר הם החליטו לתרום את האיברים, ועד כמה שידוע לי עד אתמול, שמונה אנשים חייהם ניצלו בזכות תרומת האיברים. זה בהחלט ראוי לציון בפורום הזה, יחד עם זאת ראוי לציין את גלעד, ז"ל, כנער מוצלח, מוכשר, מצטיין בספורט, בפעילות. יהי זכרו ברוך. אני אומר שצריך להצדיע למשפחה המדהימה, המרגשת הזאת, ובמקביל להודות לכל אלה שעמלו כדי להציל את חייו, צוות בית הספר שתפקד בצורה הראויה לציון, דרך הנוער הנהדר שליווה את המשפחה, עד בית העלמין ובשבעה. אז שוב, אנחנו מחזקים את המשפחה בשמי ובשמכם, אין ספק גם בשם כל עם ישראל, על הצעד האמיץ שהיא עשתה, צעד חשוב שאמור לסמן דוגמא לכולם. יהי זכרו ברוך.

אני רוצה לענות על השאילתא ואחרי זה נחזור לסדר היום. צר לי שכשנותנים תשובה זה חוזר על עצמו, לכן אני אומר, התשובה שנתתי

בישיבה הקודמת היא אותה תשובה, יחד עם זאת, אני רוצה להבהיר פה לפרוטוקול, שאין לי, ולא לקרובי משפחתי שאני מכיר, שום קשר פסול עם אף בעל קרקע, אף איש עסקים, וזו ההזדמנות, אם כבר שואלים את ראש העיר, אז אני קורא לכל חברי המועצה, כולל למי ששאל אותי, לחשוף כל אחד את קשריו ולשים את זה על השולחן, ואם אין, שיצהירו, כמו שביקשו ממני, כן או לא. אז רק בשביל הסדר הטוב. אז אני חוזר עוד פעם, ועוד פעם, וזו התשובה הפורמאלית והמסודרת שלי. כל שאלה אחרת לא רלוונטית. הרשימה שקיבלתי, עם רשימת התורמים, כמו שציננו, למרות שלא רשום מאיפה הגיעה הרשימה, איך הגיעה, אבל אני יכול לשער ולהעריך, שאלה תורמים שתורמו כדין, למפלגת "קדימה" ולא לי באופן אישי, כמו שכל אחד פה קיבל תרומה ממפלגה כזו או אחרת, מה שמותר בדין, ולגיטימי בדין, ואי אפשר לעשות מכל דבר פופוליסם כזה או אחר. לכן, אז כל אחד שיגיד באיזה מפלגה הוא רץ, שיגיד מי תרם למפלגה הזאת ואולי כל עם ישראל ידע. אז אם זה פוליטיקה, בסדר, בואו נשחק, ואם זה ענייני, אז קיבלתם תשובה בישיבה הקודמת, והתשובה חוזרת על עצמה גם היום, כולל הערת הביניים הנוספת שלי, וקצת יותר מפורטת.

יואב רוזן: למה לא בכתב?

חי אדיב: קיבלת בישיבה שעברה בכתב.

יואב רוזן: אבל כתוב פה, יש שאילתא נוספת, וכתוב בסוגריים, השאילתא והמענה

יונחו על שולחן המועצה.

חי אדיב: אז תקרא את הפרוטוקול, אחרי שכבר הקליטו את זה, וזה נמצא באתר

האינטרנט של העירייה, וכל עם ישראל יודע, תיקח את הפרוטוקול, וזו התשובה שלי.

יואב רוזן: אז היא ניתנת בעל פה ולא בכתב.

חי אדיב: והיא תירשם בפרוטוקול של מועצת העיר. אוקי?

יואב רוזן: זאת אומרת, מה שכתוב פה זה לא נכון.

חי אדיב: הלאה, לנושא הבא.

ניצה משה: אנחנו עוברים לסדר היום. הצעות לסדר של חברי המועצה. הצעתו לסדר של חבר המועצה מר יואב רוזן מה-28 באוגוסט: "מספר התלמידים בכיתות. הצעת החלטה, מועצת העיר מחליטה מעתה ולעתיד כי יש למנוע מצב של אכלוס כיתות מעל 30 תלמידים בכיתה. במקרה הצורך תממן העירייה את עלות פתיחת כיתות נוספות. גזבר העירייה יצביע על סעיפי התקציב שניתן לצמצם בהם עלויות לטובת מימון התקצוב. לדוגמא, מסעיף דוברות ויחסי ציבור, צילום, פרסומים בעיתונים, מודעות ענק, זיקוקי דינור, הופעות אומנים וכיוצא באלה".

מונחת על שולחן המועצה תשובתו של מנהל אגף החינוך, תרבות הפנאי והקהילה, מר יוסי בייר, וכן תשובתה של עורכת הדין רות יפה, מנהלת המחלקה המשפטית של מחוזות תל אביב והמרכז של משרד החינוך בנושא הזה. בבקשה.

חי אדיב: כן, מי רוצה להסביר? רוזן.

יואב רוזן: כן, הדברים הם די פשוטים,

חי אדיב: יש מתנגדים לדיון? לא. נשמח לשמוע את דעתך בעניין.

יואב רוזן: הדברים הם די פשוטים, נתקלנו פה בתופעה, בטח גם אתה מודע לה, של צפיפות יתרה בכיתות, הורים טוענים, אנחנו טוענים, אנשי המקצוע טוענים, שיש קשר ישיר, למרות שניסו לומר שאין קשר בין תוצאות לבין התמודדות של מורה בכיתה שיש בה 39 ו-40 ילדים, זה די קשה ודי לא מספק. ולכן הצעתי שאנחנו כעיקרון, נחליט החלטה, גם אם היישום שלה ייקח זמן, וגם אם נצטרך להשתמש בתוספת תשתיות, או בתוספת תקציבית כזאת או אחרת, שאפשר למצוא אותה, ולכן הצבעתי על מקורות מימון. אני קורא עכשיו את התשובה, לעניות דעתי הצנועה, עד כמה שהבנתי מקריאת המכתב של גברת יפה, עורכת הדין, כל מה שהיא מתייחסת פה זה שלא נעשה משהו שהוא בניגוד לעמדת משרד החינוך מבחינה תקציבית, ועד כמה שאני מכיר את המערכות הממשלתיות, ואני מכיר טוב, במידה ותבוא יוזמה של העירייה שתאמר 'אנחנו לא רוצים מכם כסף, או התחייבות, או העסקת מורים נוספים, אנחנו מוכנים לקחת את זה על עצמנו', ונוכיח שזה בר היתכנות, ונוכל לעשות את זה, ויש גם

כיתות וגם מורים שהעירייה תעסיק, לא תהיה למשרד החינוך שום מניעה לתת אישור לרשות המקומית להקטין את המספר בכיתות ולפתוח כיתות נוספות. זהו, זה מה שיש לי להוסיף מעבר לזה.

יגאל הררי: מה השאלה ששאלת אותה? איפה המכתב שפנית אליה? בשביל לקבל תשובה כזאת, מה השאלה ששאלתם אותה?

חי אדיב: אני עכשיו שואל אז עכשיו אתה שואל אותי שאלה.

יגאל הררי: כתבתם מכתב וקיבלתם תשובה, ... איפה השאלה ששאלת אותה?

חי אדיב: יגאל, אפשר לשאול שאלה? כשמישהו מתיימר לזרוק סיסמא ולהגיד 30 ילד בכיתה,

יואב רוזן: אתה ...

מדברים יחד

חי אדיב: אני מסכים איתך, אתה רוצה, שנייה.

יואב רוזן: אתה רוצה דיון פופוליסטי אז אתה אומר סיסמא.

חי אדיב: יואב, ישבת ודיברת ברצף ולא הערת ליך. למה אתה מפריע? ...

מדברים יחד

חי אדיב: תקשיב, תקשיב ילד.

יואב רוזן: מה? מה אמרת?

חי אדיב: תקשיב. תקשיב. רק תקשיב, תקשיב.

יואב רוזן: כל ההערות המטופשות האלה, תשמור אותם לעצמך, תדבר כך לילדים

שלך, תדבר כך למשפחה שלך, ולא אלי, עם כל הכבוד לך כראש עירייה.

חי אדיב: כשאני מדבר לאדם מבוגר, הוא מקשיב לי, כשאני מדבר לפעמים לילד הוא

לא מקשיב אז אני מבקש ממנו.

יואב רוזן: תראה איך אתה מדרדר את הדיון, תראו כולם איך הוא מדרדר את הדיון.

רצית להתחיל ברוח טובה, לא עשיתי פופוליסטיקה ולא שום דבר, השאלה

שלך לא מופיעה פה, ויגאל הררי צודק, מפני שזו תשובה מוזמנת על ידך,

הרי זה ברור, לא רציתי להגיד את זה, והתייחסתי לגופו של עניין.

חי אדיב: יפה.

יואב רוזן: ואתה אומר מיד,

חי אדיב: שמת עוד שאלה.

יואב רוזן: אתה זורק סיסמא, זה הסגנון? אני אענה לך באותו סגנון. אתה רוצה לקיים דיון רציני, שכולם יראו שזה רציני? בוא ננסה, אולי תצליח פעם אחת. בוא ננסה.

חי אדיב: יפה, סיימת? שמת עוד, בנוסף למה שאמרת, שאלת עוד שאלה, ואני גם אענה לך, אבל יחד עם זאת, עוד לפני שאני אתן לך תשובה לשאלה הזאת, בתור אדם שמתיימר להיות אדם רציני, 30 ילד בכיתה, אין לי ספק שאף אחד מהנוכחים לא יתנגד לבקשה הזאת. ואם אתה שואל אותי, ואם אתה אחד מהנוכחים לא יתנגד לבקשה הזאת. ואם אתה שואל אותי, כאחד שקצת, קצת חונך, קצת לימד, עם 20 ילד, עם 10 ילדים, עם 100 ילדים, ילדים קצת יותר בוגרים, אמנם, אז אני מעדיף ללמד עשרה ילדים בכיתה, ואולי 20 זה יותר קל. אני מעדיף, אני מציע להציע הצעת סדר, רבותיי חברי המועצה, בואו נציע הצעה לסדר 20 ילד בכיתה. אני בעד 20 ילד בכיתה.

יואב רוזן: אדרבא, בוא תציע.

חי אדיב: למה לא?

יואב רוזן: בוא תצביע.

חי אדיב: עכשיו, כאדם,

יואב רוזן: בוא תצביע.

חי אדיב: אתה לא מקשיב, תן לי לסיים את המשפט.

יואב רוזן: כן.

חי אדיב: אולי אני חצוף, אבל אתה לא מסוגל לשמוע משפט אחד שקצת מפריע לך.

יואב רוזן: אני שומע כל דבר.

חי אדיב: אז בוא תקשיב, תקשיב לשאלה.

יואב רוזן: יש פה גם מורים שגם שומעים אותך.

חי אדיב: בתור אדם שמתיימר להיות בחור רציני, ושאל שאילתא רצינית, מאוד

עקרונית, מאוד מהותית, אתה יודע מה ההשלכות של 30 ילד בכיתה בהוד השרון?

יואב רוזן: כן.

חי אדיב: כמה מיליונים זה?

יואב רוזן: ממש לא מיליונים.

יגאל הררי: פחות זיקוקים ופחות פרסום של ראש העיר.

חי אדיב: תגיד לי אתה,

יואב רוזן: ממש לא מיליונים.

חי אדיב: ... תוכנית עבודה.

(מדברים יחד)

חי אדיב: כשבן אדם מתיימר להציע הצעת חוק, או הצעה רלוונטית, הוא מחויב לדעת מה התשובה ומה המשמעות שלה.

יואב רוזן: כבודו,

חי אדיב: ובתור אחד שמתיימר לדעת הכל, תגיד מה ההצעה שלך.

יואב רוזן: כבודו, היום ה-18.10,

חי אדיב: 30 ילד בכיתה, סיסמא, כולנו נצביע עכשיו לא על 30, על 20.

יואב רוזן: אדרבא, בוא תנסה ליישם את זה, אפילו לא ניסית, הזמנת מכתב למה לא, וזאת התשובה שלך.

חי אדיב: תגיד לי אתה דבר אחד,

יואב רוזן: כבודו, הנה אני רוצה לענות לך.

חי אדיב: כמה זה עולה?, כמה זה עולה?

יואב רוזן: בשלב הזה, היום ה-18.10 לפי המחשב שלי, 12, הבחירות לרשויות

המקומיות יהיו ב-22.10.2013, בדיוק בעוד שנה, כשאני אהיה ראש העיר,

אני אניח תוכנית עבודה, בשלב הזה זה התפקיד שלך ושל אנשי המקצוע

שלך. אני חבר מועצה ואני מציע לנסות להתכוון להצעה הרצינית הזאת.

עכשיו אתה תחליט, או אני רוצה, ואני מטיל על הצוות לעשות ולתת לנו,

ולהביא לשולחן הזה את הצעה ובוא נבחן אותה, או להזמין מכתב למה

לא. הנה, היועצת המשפטית אמרה, עברה על חוק התקציב. איזה חוק

תקציב? היא מדברת על הממשלה, לא עלינו. אז תהיה אתה רציני פעם

אחת.

חי אדיב: אז אני קצת חושב אחרת ממך.

יואב רוזן: זכותך.

חי אדיב: אדם רציני שמציע הצעה,

יואב רוזן: אז תצביע לא, תצביע נגד.

חי אדיב: לא, לא, אני קודם כל, קודם כל נעשה דיון, אני רוצה שישמעו לא רק אותך, גם את מה שאני אומר, כדי להתחיל בדיון. כשאדם רציני, לפחות אני, כשאני מגיש הצעת ייעול, אני גם מציע איך, אז בוא תציע לי, ולנו חברי המועצה, אולי לכל הצופים פה, איך עושים את זה.

יואב רוזן: אני מוכן שזה יהיה הסיכום, תן לי קצת זמן, אני אעשה את זה.

חי אדיב: לא, לא, לא.

יואב רוזן: לא עכשיו, אני אציע, אה, לא? כי אתה לא רוצה.

חי אדיב: כשתהיה ראש עיר.

יואב רוזן: אה, עכשיו, בסדר.

חי אדיב: כשתהיה ראש עיר תציע את זה. תגיד גם על חשבון מה.

יואב רוזן: עד לישיבה הבאה אני מתחייב להביא לך תכנית עבודה,

חי אדיב: על חשבון מי.

יואב רוזן: אוקי, עד לישיבה הבאה אני מתחייב להביא לך תוכנית עבודה.

חי אדיב: בסדר.

יואב רוזן: אתה לא רוצה.

חי אדיב: הדיון פתוח עכשיו.

יגאל הררי: 8 מיליון שקל לפרסום של ראש העיר, לפחות תיתן חלק לעוד כיתות.

יואב רוזן: ארבע, בסדר? 4 מיליון.

יגאל הררי: חצי מהפרסום, עכשיו אני רוצה לשאול שאלה, רגע, שאלה.

יואב רוזן: הנה תוכנית עבודה, 4 מיליון מעבירים מהפרסום,

יגאל הררי: מה השאלה שיוסי בייר שאל, ראש אגף חינוך שאל את הגברת רות.

יואב רוזן: אי אפשר לדעת.

חי אדיב: מי אמר לו ששאלנו? אולי אתה שאלת? אולי תושב העיר שאל?

יואב רוזן: לא, היא כותבת אליך, בתשובה,

יגאל הררי: בתשובה לשאלתך.

יואב רוזן: בתשובה לפנייתך, אתה אפילו לא יודע מה אתה כותב.

יגאל הררי: אל תגיד שאתה לא יודע עוד פעם, אתה עכשיו נוסע בשבוע הבא לחופש. נו,

באמת, כל פעם אתה בחופש, אתה לא יודע מה יוצא....

יואב רוזן: היא כותבת אליך, בתשובה למכתבך. אתה כתבת.

- יגאל הררי: במענה למכתבך, כתוב פה, מה יוסי בייר שאל אותה? אם זה יוסי בייר חתום פה, מה הוא ענה? אפשר לראות את המכתב?
- חי אדיב: אז אני אענה לך בסוף.
- יגאל הררי: יכול להיות שכתבתם במכתב שאסור לפתוח כיתות בלי ...
- חי אדיב: לא אשאיר אתכם עם שאלות פתוחות, אתם תקבלו תשובה על הכול.
- יגאל הררי: אז אני רוצה תשובה עכשיו, איפה המכתב ששלחתם לרותי?
- חי אדיב: קדימה, התייחסות של חברי המועצה.
- יגאל הררי: למה אין תשובה?
- חי אדיב: הדיון פתוח לכולם, לא רק לי ולך.
- יגאל הררי: לא מעניין התגובות, מעניין התשובה.
- חי אדיב: חבריי, חברי המועצה.
- חיים שאבי: אני שואל, למה 30 ולא 20? זה הרבה יותר....
- יגאל הררי: חיים, אנחנו יודעים שאתה מתבדח על כל דבר,
- חיים שאבי: לא, אני שואל למה, אבל למה לא 20?
- יגאל הררי: למה לא לצמצם מ-8 מיליון שקל פרסום לארבע?
- חיים שאבי: למה לא 20 אני שואל?

(מדברים יחד)

- משה ארז: אני מציע שנפנה למשרד החינוך, אנחנו נהיה אוטונומיה חינוכית, הוא יעביר לנו את התקציב לבנק, לחשבון שלנו, ונהיה אוטונומיה חינוכית, עצמאית, אוטונומיה בהוד השרון, ונבנה לנו כיתות של עשרים ועשר ושמונה, וככה יהיה נחמד לנו, כל החינוך יעבור אלינו, חכה, אחרי הבחירות אנחנו נעלה את זה. חבר כנסת שלא יצביע, לא נצביע בשבילו בפריימריס. שיהיה לנו אוטונומיה, זה מה שאתם, בואו נעשה 20.
- יגאל הררי: כמה תלמידים אתה רוצה?
- משה ארז: התקציב אצלנו, הכול, משרד חינוך קטן בהוד השרון. השר יעביר אלינו ואז נעשה 20 ו-15, נעשה עשר, אנחנו עוד לא משרד החינוך, לא אוטונומיה חינוכית, ופה, משרד החינוך פה.
- יואב רוזן: לא נכון, האוטונומיה היא מקומית.
- משה ארז: תביא לי את כל התקציב שם, את כל הנתח, את המיליונים לפה, ואנחנו

נשחק עם התקציב. אם השר יעביר לנו את האוטונומיה החינוכית, אנחנו נעשה עשרים ועשר.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: יואב, רגע, שנייה, אני רוצה להזכיר, יואב, רגע. אני רוצה להזכיר לך שאתה שאלת, ואמרת, ובצדק, אני נותנת נושא אחר, אבל שאלת לגבי הסוחרים במגדיאל, שבאמת, בעקבות השיפוצים וזה, צריך לתת להם הנחות. אתה הוצאת הצעה, אני, בניגוד לך, בדקתי את זה בערים אחרות, וידעתי שזה לא חוקי, אי אפשר לעשות את זה, אז לא הצעתי, כשדנו פה אמרתי לך, יואב, גם אני חושבת שצריך, אבל אי אפשר. עכשיו לגבי,

יואב רוזן: זה עדיין תקף הנושא הזה.

אביבה גוטרמן: רגע, עכשיו לגבי הכיתות, גם אני רוצה, רגע,

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: יגאל, אני רוצה,

יגאל הררי: חבר מועצה מציע הצעה, מה קרה?

אביבה גוטרמן: יגאל, תרשה לי, לא תפריעו לי.

חי אדיב, רה"ע: הם לא מסוגלים להקשיב.

אביבה גוטרמן: אתה לא תפריע לי.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: תנו לי להסביר. לכיתות קטנות, מה היתרונות שלהם, מה החסרונות, אנחנו עוד לא יודעים בוודאות, אבל יש להניח שיותר קל ללמד כיתה קטנה.

יואב רוזן: לא. אנחנו יודעים.

אביבה גוטרמן: לא, כי בפנילנד יש 15 ילדים, ובסינגפור יש מעל 40 ילדים והתוצאות טובות גם פה וגם פה. אז זה לא קשור אחד לשני. מה אני כן רוצה להגיד לך, יואב, גם אני בעד כיתות קטנות, לא רק שאני בעד, אפילו בבחירות הקודמות "רצתי" עם הדבר הזה שצריך לעשות כיתות קטנות. אבל מה?

יואב רוזן: פופוליסטית, נו.

אביבה גוטרמן: רגע, לא, לא פופוליסטית, באמת שלא. אני באמת סברתי, אני,

סליחה, יואב....

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: גם ההורים חושבים ככה, זה לא פופוליסטי, כולנו, רגע, אני רוצה להשיב לך, כולנו חושבים ככה, זה לא הצעה שרק אתה חושב עליה, ההורים, כל ההורים, רגע, וזה בסדר, אתה העלית, כל ההורים חושבים כך, גם אנחנו חושבים, גם ראש העיר. השאלה היא אחרת, וזה באמת העלות של זה, אנחנו צריכים לשבת, לבדוק את העניין הזה, וזה הייתי עושה, במקומך, אני, למשל, כבר כן בודקת, לעצמי, עושה את הבדיקות כמה זה עולה. מעיר לעיר זה שונה, כי יש ערים שיש אותם, יש להם בית ספר אחד, יש שם שני בתי ספר, אז העלויות הן קטנות, תן לי עד הסוף. הם צריכים להוסיף את התוספת לכיתה. עכשיו, זה לא רק פר מורה, זה לא תשלום לכיתה, זה גם פיזית, יש מקומות שאי אפשר להוסיף כיתות, אתה יודע את זה? עכשיו, אנחנו עיר שיש בה הרבה ילדים, אז באמת צריך לעשות את התחשיב הזה. אני מציעה, רגע,

יואב רוזן: את מוכנה לעשות את התחשיב?

אביבה גוטרמן: רגע, תן לי, אני מציעה, בבקשה, בוא נשב, יש את החינוך שלנו, יישבו, יבדקו את העלויות באמת, את האומדנים, מה המשמעות של זה לעיר כמו הוד השרון.

יגאל הררי: את מציעה וועדה לצמצום?

אביבה גוטרמן: לא לצמצום, וועדה לבדיקה מה המשמעות של כיתות קטנות, וזה בסדר גמור, עם כל המשמעות של זה, ואם זה עשרה או 20 מיליון, סתם אני שואלת? אולי יותר, כי צריך מבנים, אנחנו נצטרך לבדוק, רגע,

יגאל הררי: אז תקחי ממש ארז (מהתאגיד) הוא לקוח...

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: עכשיו, יגאל, זה פופוליסטי, זה פופוליסטי.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: יגאל, נתתי לך הצעה, יגאל, זו הצעה הייתה, הצעה אופרטיבית, ואתה זרקת סתם סיסמא, אתה לא יכול לקחת מתאגיד המים שקל, ואין לך שום אחריות עליהם, אז למה אתה סתם זורק? אני חושבת, אני זורקת הצעה, אם יקבלו אותה, בוא נבדוק, אנחנו, העירייה, בוא נבדוק את זה,

מה המשמעות האופרטיבית של זה, כמה מיליונים?

יגאל הררי: גם אנחנו בעד הקמת הוועדה הזאת.

אביבה גוטרמן: בבקשה, אתם רוצים להצטרף לדיון, בבקשה. אז זאת שאלה אחרת, רגע, רגע,

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: זאת שאלה אחרת, קודם כל, זאת שאלה אחרת, יעקב, קודם כל

נבדוק באמת העלויות, ואתם תיווכחו לדעת כמה כסף זה, ואחרי זה נבדוק

אם זה נכון, בוא נבדוק את הכול, זה בדיקה רצינית.

יגאל הררי: אז ההצעה שלך מה היא?

אביבה גוטרמן: סתם לזרוק 20 או 30? כן, אין בעיה, זה ההצעה שלי, להקים וועדה

רצינית שתבדוק את העניין הזה.

יגאל הררי: אנחנו בעד.

חי אדיב: הלאה.

אביבה גוטרמן: רגע, יש דיון, שיבדקו.

חי אדיב: בואו נעשה סבב, נגיע אליך. דמרי, אתה רוצה להעיר על זה?

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: לא בדקתי, אז אני לא בסדר, לא בדקתי. זה לא רלוונטי, תכלס

צריך לבדוק, אמרתי, לבדוק. גמרנו.

יואב רוזן: אז בואו נבדוק, אז בואו נקבל החלטה שבודקים.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: והיה ונגלה שזה עולה, נניח, שלושה, 4 מיליון שקל,

אביבה גוטרמן: אם זה ככה, היו עושים.

אביבה גוטרמן: בבקשה.

יואב רוזן: עזבי, נניח לא עושים כי אין כסף, לגישתו.

חי אדיב: מה זה לגישתו מי אמר ....

יואב רוזן: אז בשנה הבאה נעשה במיליון, ושנה אחרי זה נעשה בעוד מיליון, מה קרה?

למה ההתנגדות הזאת?

אביבה גוטרמן: אין התנגדות.

נדב דואני: אין התנגדות.

- יואב רוזן : למה ערים אחרות יודעות לעשות את זה?
- אביבה גוטרמן : אבל אין התנגדות.
- יואב רוזן : רעננה 30 תלמידים, לך תבדוק.
- אביבה גוטרמן : כי אין מספיק תלמידים, סוגרים שם בתי ספר.
- יואב רוזן : מה את אומרת?
- אביבה גוטרמן : אני אומרת לך.
- (מדברים יחד)
- יואב רוזן : אביבה, את מוכנה לבדוק?
- אביבה גוטרמן : בוודאי, מה אמרתי עכשיו?
- יואב רוזן : עד הישיבה הבאה?
- אביבה גוטרמן : לא עד הישיבה הבאה, אני לא בטוחה שזה יהיה מספיק זמן.
- יואב רוזן : שתי ישיבות.
- אביבה גוטרמן : לא יודעת, אל תגביל אותי. זה ממילא לא רלוונטי למחר, מה זה משנה? היערכות כזאת אתה לוקח לך,
- יואב רוזן : מאוד רלוונטי.
- אביבה גוטרמן : לא, זה אתה יודע, אתה איש רציני, זה לא רלוונטי, צריך לבדוק.
- יואב רוזן : צריך להתחיל מתישהו.
- אביבה גוטרמן : בוא נבדוק.
- יואב רוזן : צריך להתחיל מתישהו.
- אביבה גוטרמן : נתחיל לבדוק.
- יואב רוזן : רוצה להתחיל היום?
- אביבה גוטרמן : אני בעד להקים וועדה.
- יחיאל דמארי : תהיה איתה.
- יואב רוזן : אני איתה. רוצים להתחיל לבדוק?
- אביבה גוטרמן : אני בעד.
- יואב רוזן : תעבירי החלטה, תעבירי החלטה.
- (מדברים יחד)
- אביבה גוטרמן : טוב, לא צריך להצביע, אני לוקחת על עצמי לבדוק את זה, מי שרוצה, יצטרף עלי. זהו.

(מדברים יחד)

- חי אדיב : אביבה, לבדוק תמיד טוב השאלה אם הוא יודע מה זה שכר מורה.
- יואב רוזן : תאמין לי שאני יודע, חי, אולי יותר טוב ממך. אולי יותר טוב ממך אפילו.
- חי אדיב : אם אתה יודע,
- יואב רוזן : היום אני מעסיק יותר מורים ממה שאתה מעסיק.
- חי אדיב : אם אתה יודע תעשה כפול כמה ילדים יש.
- יואב רוזן : זה לא נכון מה שאתה אומר.
- חי אדיב : טוב, בסדר.
- יואב רוזן : זה לא נכון.
- חי אדיב : לא נכון, הלאה. כן.
- יואב רוזן : היום אני מעסיק יותר מורים ממה שאתה מעסיק.
- יגאל שמעון : אני רוצה להשיב, אני רוצה להשיב להצעה. תראו, גם בהוד השרון, גם היום יש 30 תלמידים בכיתה, יש גם כיתות עם 31 ויש,
- יואב רוזן : נהדר. אז הבעיה היא לא קרדינאלית, הבעיה מצומצמת.
- יגאל שמעון : יואב, אני לא הפרעתי לך.
- יואב רוזן : בוא נבדוק. תביא נתונים.
- יגאל שמעון : יואב, כשהיית מנכ"ל עיריית קריית אונו, אני בטוח שאף אחד לא התפרץ לדברים שלך, אז תן לי בבקשה לומר את מה שאני חושב.
- יואב רוזן : אני מתנצל.
- יגאל שמעון : תן לי בבקשה לומר את מה שאני חושב. בסך הכול, היום אנחנו בעיריית הוד השרון, העיר שלנו התפתחה בשנים האחרונות והצטרפו משפחות, ואצלנו, ואנחנו כאן היום צריכים לתת שירות לכולם. מה שקרה בשנה, שנתיים האחרונות, שבנינו עוד בית ספר, בית ספר חדש, בית ספר ירוק, בנוסף לבית ספר ממלכתי אי שראש העיר פתח לפני שנתיים, אז לפני שנה פתחנו את בית ספר הירוק. אז בית הספר הירוק גרם לאיזון להיות קצת בעייתי, וכיתה אחת, משום מה, מגמה אחת, סליחה רגע, תן לי להשיב. מגמה אחת בבית ספר רעות, שכבה אחת,
- יואב רוזן : תפתור את הבעיה מקומית.
- יגאל שמעון : שנייה רגע, שנייה. יצאה תוצץ כנגד פתיחת בית ספר ירוק, ואז באו ואמרו

לא צריכים 37, 38 תלמידים בכיתה, אנחנו מבקשים לפתוח כיתה רביעית, הגיע ראש העיר, אני מבקש שקט, הגיע ראש העיר ואמר 'חבר'ה, וועד ההורים, אני פותח כיתה, סליחה, תן לי בבקשה לסיים, אמר 'אני פותח כיתה רביעית לפני משורת הדין, אם במקצועות הליבה, הוא אמר את זה בריש גלי 'ואני נותן שעות לאותם תלמידים, אני רוצה שהתלמידים במקצועות הליבה ילמדו 20- ילדים בכיתה, 30 ילדים בכיתה'. אבל משום מה, המערכת הפוליטית פה געשה, וכולם הלכו נגד העירייה וראש העיר, למה לא מוכנים ל-37 תלמידים, 38 ילדים בכיתה.

דוברת מהקהל: אתה משקר, סליחה.

יגאל שמעון: היום מונחת פה הצעה שמדברת על 30 תלמידים בכיתה, לפני שבדקים מראש מה המשמעות.

יגאל הררי: למה אתה אומר את זה.

יגאל שמעון: סליחה, כשאתה מגיש הצעה לסדר, יגאל, אתה צריך להגיד מה העלויות פה, מה זה נותן? תבואו, תגידו, אתם לא יכולים לבוא ולהגיד 'אני מבקש 30, וללכת הביתה'.

יואב רוזן: אני הגשתי את ההצעה, אני אסיר אותה, אבל שלא יחסמו אותי להגיש אותה פעם הבאה עם תוכנית עבודה.

יגאל שמעון: זה זכותך לעשות מה שאתה רוצה.

יואב רוזן: היועץ המשפטי, זה אפשרי?

יגאל שמעון: רק אני אומר דבר כזה, אתם,

יואב רוזן: אם אני צריך לעשות את העבודה של ראש העירייה, אני אעשה אותה, אל תדאג.

יגאל שמעון: תן לי בבקשה, אני בטוח שאתה רוצה להיות ראש העיר,

יואב רוזן: אני רוצה, ואני אהיה, ואני אעשה את העבודה מהיום.

יגאל שמעון: יש בחירות, ואני מאחל לך, איך אומרים,

יואב רוזן: אם הוא לא יודע לעשות את העבודה אני אעשה אותה, זה בסדר גמור.

יגאל שמעון: טוב.

יואב רוזן: אני יכול להסיר את ההצעה? סליחה, יש לי שאלה ליועץ המשפטי...

יגאל שמעון: אתה רוצה שאני אסיים, או שאתה רוצה לדבר?

- יואב רוזן: כן, סליחה.
- חי אדיב: לא מסוגלים להקשיב, מה לעשות, לא מסוגל להקשיב, זה אופי. מה קרה?
נתתי לך שעה שלמה ואני לא מדבר, אני מקשיב, אתה לא מסוגל להקשיב
לסגן ראש העיר?
- יואב רוזן: כל אחד והבאג שלו.
- חי אדיב: אתה לא מסוגל להקשיב?
- יואב רוזן: לא.
- יגאל הררי: יש ילדים שמחוץ לגנון ... רק עשרה בגנון...
(מדברים יחד)
- חי אדיב: אוקי, תמשיך, יגאל שמעון.
יגאל שמעון: אני חוזר ואומר,
- יואב רוזן: הסתכלת פעם אחת לילד בחינוך המיוחד, שהעירייה שלך, בראשותך,
אומרת לו 'אין לנו מקום בשבילך, תישאר בבית, יחד עם האימא שלך',
פעם ראית ילד כזה בעיניים? אני מבטיח לך שלא, כשתראה אותו תדבר
אחרת פה בשולחן. זה גם דיון שאני אביא לסדר היום. סליחה יגאל, עוד
פעם.
- משה ארז: "כלום אנחנו לא עושים"....
- יגאל הררי: משה "השבב".....
(מדברים יחד)
- יגאל שמעון: טוב, אני רק אומר, מאחר שההצעה היא הצעה לא מגובה, גם תקציבית,
ואין לנו פה ידע למה הכוונה שלך פה, כשאתה מדבר על 30, כי זו הצעה,
איך אומרים, זה מספר שלקחתם.
- יואב רוזן: מספר ריאלי.
- יגאל שמעון: אני לא יודע מה זה ריאלי.
- יואב רוזן: ריאלי זה שאפשר לעמוד בו ולא להגזים, ריאלי. נכון, אמיתי.
- יגאל שמעון: ריאלי זה, אז יש גם בהוד השרון 30 תלמידים.
- יואב רוזן: מצוין. איפה שטוב טוב.
- יגאל שמעון: אוקי. עכשיו, אתה רוצה שאני אחזור על מה שאמרתי? נתנו פתרון לבית
ספר רעות, נתנו פתרון.

יגאל הררי: למה אתה אומר רק רעות? כל התשתיות קורסות, מה קשור רעות עכשיו? אתם נותנים אישורים לבניית, מקום ראשון בישראל בבניית מגדלים, היום זה מופיע בעיתונות, אנחנו מקום ראשון.

חי אדיב: אתה אישרת בתקופה שלך את המגדלים, ואל תהיה לי פה עכשיו פופוליסט, אל תהיה פופוליסט, כשהיית פה חבר מועצה,

יגאל הררי: מקום ראשון ... בחינוך לא הצלחנו.

יגאל שמעון: זה בתקופה שלך, שאתה הצבעת.

אביבה גוטרמן: בשנה שעברה לא היה חוק ופתחנו שישה גנים....

(מדברים יחד)

יגאל הררי: יש הצעה לסדר.

אביבה גוטרמן: איזה הצעה? תביא את ההצעה.

יגאל הררי: אנחנו הגשנו הצעה לסדר,

אביבה גוטרמן: מה ביקשתם?

יגאל הררי: הגשנו פרוגרמה שתהיה כבר בחודש אפריל שההורים ידעו מה דינם בספטמבר.

אביבה גוטרמן: אתה סתם אומר דברים שהם שני דברים שונים.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אתה צודק שצריך לתת תשובות לפני כן....

משה ארז: תביא מיניבוס לסיור....

יואב רוזן: מבחני המיצב שפורסמו בעיתון, שכל התושבים ראו אותם, מדברים על אקלים בית ספרי, אקלים בית ספרי ממה נובע? בדיוק מהצפיפות.

אביבה גוטרמן: לא רק, לא רק. בית ספר רבין, שם הכיתות הכי גדולות.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: זה לא רק מספר תלמידים.

יגאל שמעון: אני לא סיימת, חברים, אני יכול לסיים?

נדב דואני: זה כמו להגיד שבמשפחה מרובת ילדים אין אווירה טובה...

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: יואב, יש כמה פרמטרים, זה לא רק זה, יש הרבה פרמטרים,

מורים טובים, מנהלים טובים, יש הרבה דברים.

- יגאל שמעון : אביבה, אני יכול לסיים?
- יואב רוזן : עובדה שגמרנו במקום גרוע כל כך.
- אביבה גוטרמן : לא גרוע, אבל גם לא הכי טוב בעולם, מסכימה איתך שלא הכי טוב.
- יואב רוזן : הכי למטה.
- אביבה גוטרמן : לא, זה לא הכי למטה, אבל זה לא המקום הכי טוב שהיינו בו.
- נדב דואני : תמיד יש מה לעבוד ומה לשפר .
- יואב רוזן : בואו נתחיל, צעד ראשון.
- אביבה גוטרמן : אבל אמרנו, עושים, בודקים, בואו נעשה.
- נדב דואני : תצטרף, נשב ביחד איתך, עם יוסי, עם הצוות החינוכי, ותיזמו תוכנית, אני לא חושב שיוסי יתנגד, אני לא חושב שראש העיר יתנגד, תשבו ביחד, תיזמו תוכנית, כל המטרה היא למען הילדים בעיר.
- יעקב שויצקי :.....לא חתמת? מקשיבים אחד לשני...
(מדברים יחד)
- יגאל שמעון : אני יכול להשלים, חברים? מר הררי, אני מבקש להקשיב.
- אביבה גוטרמן : אה, לא חתמת?
- יגאל הררי : אני אגיד לכם למה לא חתמת, כי אני נמצא פה לפעמים לבד, אני ויואב, ואתם נמצאים עשרה אנשים, שראש העיר נמצא באילת, או בים המלח, או בכנס איקס מסוים, כמו שהוא נוסע שבוע הבא, אז כל הזמן, אפילו ...
- נדב דואני : יגאל, אתה יודע מה מדהים? "לשבב" שלנו קוראים בשם מסוים, "לשבב" שלך בשם אחר, וגם אתה פועל על "שבב", אבל אנחנו מדברים לפני כן, אנחנו נפגשנו בתחילת השבוע, ודיברנו,
- יגאל הררי : אני מצביע עם הקואליציה מתי שזה נכון.
- נדב דואני : אתה, מתי אתה מצביע עם הקואליציה?
- יגאל הררי : אני מצביע עם הקואליציה.
- נדב דואני : כשאתה לא יכול לעשות מזה פופולזים זול, אז אתה מצביע עם הקואליציה.
- יגאל הררי : אין לכם אפילו מילה ...
(מדברים יחד)

משה ארז: נדב, הוא דבר אחד צודק, קודם כל, ראש העיר חזר "מארצות הברית, חודש וחצי, אז קודם כל, יגאל, אתה צודק, הוא היה בחו"ל, הוא מטייל, בושינגטון"...

משה ארז: ... תפסיק, אמרת את זה שמונה פעמים.

יגאל הררי: למה, הוא לא טס?

משה ארז: איפה הוא היה? מה אתה ממציא את הדברים האלה?

(מדברים יחד)

משה ארז: איזה חופשה? רק חול המועד - שלושה ימים. תפסיק, אל תמציא את זה, אנשים יאמינו, די. אני מגן עליו מהשטויות האלה...

(מדברים יחד)

משה ארז: תהיו רציניים חברה...

מדברים יחד

יגאל הררי: אז אתם, במקום שתעשו 18 מיליון שקל גינון, ו-10 מיליון תקציב של פרסום, להוציא חוברות מפוארות ולחלק אותם בתיבות דואר, תתנו 4 מיליון לחינוך.

משה ארז: "לא, זה 15 מיליון פרסום, לא שמונה"....

יגאל שמעון: טוב, אני מבקש להשלים. הררי, תן לי בבקשה להשלים. אני חוזר על מה, אני חוזר על הדברים שוב. מדובר פה על הצעה שלא נבדקה, וההצעה הזו היא פועל יוצא של, מצב שקיים, של הפגנות, של השבתה של בית ספר, של מערכת פוליטית, פוליטית, חד וחלק, אבל מה קרה, יגאל הררי? מה קרה במשך השלושה חודשים האחרונים? מה שקרה במהלך שלושת החודשים האחרונים, מערכת החינוך של הוד השרון, היא מערכת חינוך נפלאה, מצוינת, עם הישגים, הישגים, פתאום כולם עושים ממנה "שחור". הכול לא טוב? הכול לא בסדר בעיר? הכול לא טוב?

יואב רוזן: הבועה התפוצצה, כן.

יגאל שמעון: חינוך? קיבלנו, יושב פה יוסי בייר, שעושה באמת עבודה נפלאה, קיבלו הערכה, יושב פה ראש העיר שמשקיע מיליונים, אתם לא מצביעים על התקציב. יושבת פה אביבה כמתזיקת התיק ואומרת לכם במפורש, אתם פוגעים בתדמית של החינוך של העיר, ואתם פוגעים בתדמית של החינוך

בעיר.

יגאל הררי: מי זה אומר?

יגאל שמעון: אני אומר לך. ותפסיקו,

יגאל הררי: מי זה אומר? אביבה? מי אומר?

יגאל שמעון: תפסיקו להלך אימים על הציבור.

יואב רוזן: מה הממוצע של הילדים בכל הארץ, אתה יודע?

יגאל שמעון: אתה יודע טוב מאוד,

יואב רוזן: מה הממוצע בכל הארץ?

יגאל שמעון: שמערכת החינוך שלנו,

יואב רוזן: מה הממוצע בהוד השרון, רק תגיד. אתם יודעים, את יודעת מה הממוצע

בארץ?

אביבה גוטרמן: מה הממוצע של ילדים באזור השרון?

יואב רוזן: 30.

אביבה גוטרמן: לא מספר הילדים, אחוז הילדים, כמה?

יואב רוזן: 30 ילדים בממוצע.

אביבה גוטרמן: שאלתי אותך מה אחוז, לא, יואב,

יגאל הררי: מה את חושבת שהוד השרון היא גבעתיים?

אביבה גוטרמן: יגאל, תירגע. מה אחוז הילדים,

יואב רוזן: אפשר לסגור על ההצעה שלך?

אביבה גוטרמן: כן, אני בעד ההצעה,

יואב רוזן: בואו נביא נתונים.

אביבה גוטרמן: אבל אני שואלת אותך שאלה, כמה אחוז ילדים יש בהוד השרון,

מול כפר סבא רעננה, תן לי את הנתון.

יגאל הררי: מה הגודל של האוכלוסייה?

אביבה גוטרמן: לא משנה. 33% מול 28% זה לא משנה?

יגאל הררי: זה לא משנה.

אביבה גוטרמן: אם אתה תבדוק את זה,

נדב דואני: אני חושב שכולנו מסכימים על אותו דבר, צריך לצמצם את מספר הילדים

בכיתות, בואו נראה אופרטיבית איך עושים, זה דו שיח של חירשים, רגע.

(מדברים יחד)

נדב דואני: סליחה יגאל, תקשיב, יש החלטות, אפשר לקבל אותם ברגע, במקום לקשקש יותר מידי, רגע, סליחה, במקום לנהל פה זו שיח של חירשים, כולנו מסכימים על אותו דבר, אביבה הגיעה עם הצעה אופרטיבית להיפגש, לשבת, לשתף את יואב, את יגאל, כל אחד מחברי המועצה, מי שרוצים,

יואב רוזן: ונציגי ההורים.

נדב דואני: כולם, מי שרוצה ישב.

יואב רוזן: נפתח את הנתונים.

נדב דואני: אתה יודע מה? היו וועדות חינוך, הייתה גם וועדת "דברת", כן טובה, לא טובה, ישבו, שמעו את כולם, לשבת, נשמע את כולם, נקבל החלטה. לא צריך להצביע על זה במועצת העיר. מחזיקת התיק נמצאת, היא הציעה הצעה, היא יכולה גם להגיד 'קיבלתי החלטה להקים את הוועדה' ולהתקדם עם זה הלאה, כמו שכל אחד יכול להחליט. היא החליטה החלטה להקים את הוועדה, יזמנו אותה ביום ראשון, יתאמו עם אנשים, נרוץ קדימה. כולנו מסכימים על זה שצריך לצמצם את מספר הילדים בכיתות, יש לזה הסכמה גורפת, ולהמשיך הלאה, זה הכול.

(מדברים יחד)

נדב דואני: זה מחייב, רשום בפרוטוקול? לא מחייב?

יואב רוזן: יש הצעה, היה דיון, החלטה. היה דיון במועצת העיר, מה הוחלט? לא לעשות כלום?

נדב דואני: אבל יש, היא אמרה לך מה ההחלטה שלה. תוקם וועדה והיא תכנס אותה. אדוני ראש העיר, אתה מסכים לזה?

חי אדיב: אני רוצה 20 ילד בכיתה, 20 ילד.

נדב דואני: בבקשה, אז אופרטיבית נראה איך עושים 20, אתה מסכים לוועדה שכזו?

חי אדיב: אני מסכים ל-20 ילד.

נדב דואני: טוב, אני שואל אם אתה מסכים לוועדה.

חי אדיב: אני אגיד לך ככה קצת בהלצה, יש עכשיו בחירות לכנסת ישראל, יש מושג, מי שקצת למד ממשל ופוליטיקה, אז יש רשות מחוקקת ויש רשות מבצעת,

במקרה הוד השרון, ראש העיר וחברי הקואליציה הם רשות מבצעת, היא לא רשות מחוקקת. מי שיכול וגיבור וחזק, ייבחר לכנסת, ישנה את חוק נושא החינוך וכמות הילדים, יקצה כסף, זו הזדמנות טובה, אולי נקרא לשר החינוך פה, בשם כולנו ונגיד לו שאנחנו רוצים 20 או 30 ילד בכיתה. שייתן גיבוי לעניין, גם מבחינה חוקית וגם מבחינה תקציבית. זו קריאה אמיתית.

יואב רוזן: זה לצאת ידי חובה...

(מדברים יחד)

חי אדיב: זו קריאה אופרטיבית. מה ייצא לנו מהצעת חוק שהיא לא חוק? אנחנו לא מחוקקים...

יואב רוזן: הכבישים זה משרד התחבורה, הבריאות זה משרד הבריאות, החינוך זה משרד החינוך, הרווחה זה משרד הרווחה, אני לא אחראי על שום דבר. בוא נלך לממשלה, הם אחראיים.

אביבה גוטרמן: לא חשוב, הצעה שהיא יכולה, ההצעה של הוועדה, יכול להיות שבסוף גם נגיע שאנחנו מבחינה חוקית לא יכולים ליישם, אבל בוא נשב, בוא נדון על זה.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: בוא נבדוק, בוא נראה, בואי תכתבי הצעה, בבקשה.

חי אדיב: למה לטחון מים, אביבה, בוא נציע הצעת חוק שביבי, שרוצה להיבחר, שייתן לנו, שישנה את החוק.

יואב רוזן: באמת, טיפה רצינות, חי, טיפה רצינות, טיפה. לא הרבה, טיפה.

חי אדיב: כן. אביאל, רצית להגיד משהו.

אביאל אברמוביץ: כמו שכולם יודעים, וכולם חווים את זה, זה שיש בחירות זה הופך את כל העניינים לדברים,

דובר: מריחים אותם.

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: תן לי לדבר. אם אתה תפריע לי אני לא אדבר, ואתה יודע, אני

לא אתווכח, אני לא, לא בא לי .... ואני אגיד למה אני אומר את זה, אני לא הייתי שותף לכל הדיונים והויכוחים והמאבקים שהיו במהלך הקיץ,

יושבים פה נציגים של ההורים וגם יושבים נציגים של ההורים באינטרנט עכשיו ורואים את הישיבה, ואני רוצה להגיד ככה, להורים במסר, לכל ההורים בהוד השרון, ודרך זה אולי גם לתושבים, אבל כיוון שהנושא עכשיו הוא הכיתות, הנושא עכשיו הוא החינוך, אני רוצה להגיד לכולם שקודם כל, כולנו באותו צד. והמהות של החינוך בהוד השרון, זה הנושא על השולחן, הכיתה זה אמצעי טכני, חשוב, אבל הוא אחד האמצעים. ולכן, אני לא אומר את זה סתם, ולכן, אני מבקש, אחרי שאני מוקיר את ההורים על המאבק האמיץ והנחוש והכול, וכל מה שהם עשו, אני לא יודע איך אני הייתי מתנהג, יכול להיות שגם אני הייתי עושה ככה, וכולנו פה בגלל כל מיני מאבקים שעשינו, אני מבקש מההורים, באמת, יש שנה עכשיו שכל אחד מכם יכול לחשוב באמת אם זה חשוב, באמת אם יש לו את כל הנתונים, באמת אם הוא בדק את הכול, ואם הוא מוצא שזה כל כך חשוב, שהוא יקים רשימה, או יצטרף לרשימה, אחת מהרשימות שיש פה סביב השולחן ויצטרף ויבוא וישב פה בשולחן וייקח יחד איתנו את כל האחריות. לא להפקיע את זה, ולא להשאיר את זה בצורה כזאת, שזה נשמע עכשיו כאילו האופוזיציה דואגת, לא נגיד אופוזיציה, נגיד באמת, יגאל, ויואב, הם דואגים, ואנחנו כאילו האלה ששומרים פה על ראש העיר, או על הקופה ולא רוצים לתת את הכסף. כי כסף זה לא העניין, כסף זה לא העניין. כסף, אם ימצא וייבדק ויוחלט, והמדינה תחליט, וכל הקומפלקס כולו, בסדר? אני מקבל גם שאפשר, סוברני, אבל אם כל הקומפלקס הזה כולו יחליט שצריך לשים את הכסף, ואפשר לשים את הכסף, אז יהיה את הכסף. רגע, רגע.

יואב רוזן: אתה מוכן לבדוק?

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: יש את אביבה שהיא בודקת, יש את בייר, לא כולנו צריכים לבדוק. אני מבקש, ואני באמת מתכוון למה שאמרת, מכל הלב, שהורים שבאמת אכפת להם, שייקחו את העניין הזה ויצטרפו ליואב, או לפה, ויעשו את העבודה, וישבו איתנו מסביב לשולחן, כמו שאנחנו יושבים על כל מיני דברים, "יישבו על המדוכה" ויחליטו. ויכול להיות שזה באמת מה שצריך

להיות, אבל לא שעכשיו זה נעשה בעיתוי כזה שגם הוא טעון, וגם שהיו יכולים לעשות דברים אחרים.

יואב רוזן: נפתחה שנת לימודים, יש בעיות, זה העיתוי, זהו.

אביאל אברמוביץ: לא, בסדר. בעיה של כיתות לא פותרים בתחילת שנת לימודים, וגם לא פותרים בעיית כיתות בחודשיים או בחודש, זה תכנון, אנחנו יודעים כולנו. אבל באמת, שהורים יבואו וישימו את עצמם פה איתנו ויעזרו לנו להחליט, זה מה שאני חושב שצריך לעשות, ולא עכשיו תקום וועדה או לא תקום וועדה, כי את כל העבודה המקצועית כבר נעשתה על העניין הזה. תודה רבה.

יגאל הררי: אני בשאלה שלא קיבלתי עליה תשובה, איפה המכתב שיוסי בייר כתב לרותי? שלפיו אני אדע לפחות מה הוא שאל אותה.

יואב רוזן: אתה יכול לבקש את זה.

יגאל הררי: את זה אפשר לבקש?

יואב רוזן: תוך שלושה ימים ראש העיר עונה, הוא יענה לך.

יגאל הררי: מכתב אליך, על סמך מה היא כתבה מה שהיא כתבה, על מה הוא שאל אותה? על בלטות, על סורגים, על מה? על עמודים? כמה עמודים צריך שיהיו בכיתה? זה הרי בדיחה מה שאתם עושים פה. איפה המכתב שהפניתם אליה ומה התשובה? מה הבעיה?

יואב רוזן: יגאל, אתה חבר מועצה, יש לך זכות לבקש את המכתב הזה.

יגאל הררי: מה הבעיה?

יואב רוזן: תוך שלושה ימים הוא עונה, שנה ושלושה ימים התכוונתי, תקבל תשובה. עוד שנה הוא יענה לך.

יגאל הררי: אחר כך אתם אומרים שזה דמגוגיה ופוליטיקה והכול, הנה, דבר מאוד פשוט, למה זה? כי אם היה פה מעל השולחן כבר המכתב שנשלח אליה, עם התשובה, אז הייתם סותמים לנו את הפה באמת וברצינות.

חי אדיב: אף אחד לא רוצה לסתום לאף אחד את הפה.

יגאל הררי: לא, זה יותר גרוע, אתה יודע מה זה? זה זריית חול. זה יותר גרוע.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אתם נותנים לי לדבר, ואתה לא נותן לי לראות, זה מה שאתה עושה, זורה

- לי חול בעיניים.
- נדב דואני: אף אחד לא סותם את הפה, אתה יודע שלא, יגאל.
- יואב רוזן: טוב, אפשר לקבל החלטה ברוח הדברים של אביבה?
- חי אדיב: זהו, סיימתם?
- יואב רוזן: סיימנו.
- חי אדיב: יוסי בייר, בכל אופן תסביר את השיטה, למרות החוק, למרות התנגדות משרד החינוך, איזה פתרונות חלופיים ביוזמה, במדיניות שלי וביוזמה של אגף החינוך, מה עשיתם ואיך אתם פותרים את הבעיה לא בבית ספר רעות, גם בבית ספר רעות, בכל בתי הספר בכל העיר. איך אנחנו עושים, למרות החוק, במסגרת מגבלות החוק, במסגרת המגבלות של משרד החינוך, מה עושים כדי להיות יצירתיים קצת ולתת פתרון, ולא התחלנו בזה אתמול, התחלנו בזה לפני שלוש ארבע שנים,
- יוסי בייר: חמש שנים.
- חי אדיב: חמש שנים, ואנחנו ממשיכים עם זה הלאה, זה פתרון שחלק מראשי הרשויות אימצו את השיטה הזאת, כי זה הפתרון האופרטיבי, המייד, שניתן לעשות במסגרת החוק.
- יגאל הררי: מותר לך ללמד בכיתה 30?
- חי אדיב: לא הפרעתי לך, אל תפריע, תן לו לסיים.
- יגאל הררי: למה אתה שואל אותו שאלות? אני גם רוצה לשאול שאלה.
- חי אדיב: אבל תן לו קודם כל להסביר, אחרי זה תשאל אותו, תן לו לדבר.
- יוסי בייר: יגאל, תן לי לענות לך.
- יגאל הררי: אסור לך ללמד 30 תלמידים?
- חי אדיב: יש לכם שיטה יפה מאוד, אתם משדרים, אין לכם כפתור הפסק.
- יגאל הררי: תעשו 30 אז נדע.
- יוסי בייר: לפני כחמש שנים נתקלנו באותו מצב, במצב דומה, גם בבית ספר אלון, ואז בדיונים שהיו לנו עם המפקחת, שרה שטרק, עם מנהלת בית הספר דאז, הגענו לפתרון שבאמת דיבר על קבוצות למידה, והכיתה חולקה, הכיתות חולקו למספר קבוצות למידה, ובכך הקטנו בעצם את מספר התלמידים שלמדו בכיתה במקצועות מסוימים, ואת המקצועות, שהם מקצועות

הליבה, הם למדו במספר קטן יותר, בסביבות ה-25, 26, 24 תלמידים בכיתה. השיטה הזאת נראתה נכון למשרד החינוך, ואכן היא אומצה גם במקומות אחרים, היום גם כפר סבא עובדים עם זה, גם רעננה עובדים עם זה, ובכלל המחוז קלט את הרעיון ועובד עם זה. באותה שיטה פעלנו גם השנה, בבית ספר רעות, גם הצענו את זה ביחד עם המפקחת, כשהיא נפגשה בפעם הראשונה עם ההורים בבית ספר רעות היא העלתה את ההצעה הזאת, זו הצעה שהועלתה כפתרון. זו שנה ראשונה, באמת, שאנחנו בדרך כלל נוקטים בה, זה הרעיון של לבנות קבוצות למידה שמקטינות את מספר התלמידים בכיתה. אנחנו לא יכולים לפתוח כיתה נוספת שהיא על חשבון הרשות, ולכן זאת ההצעה שמתקבלת. אפשרות שנייה שאנחנו בדרך כלל, ואנחנו גם, אם יש, אנחנו עושים אותה ואם מוכנים, אנחנו מכניסים סייעות נוספות, או מורות תומכות, לתוך הכיתות, ובחלק מהמשרה, במקצועות המסוימים, אנחנו מאפשרים למורה נוסף לעבוד פרטני בתוך הכיתה עם קבוצות נוספות של תלמידים, כמובן שזה באישור של משרד החינוך עם הצעה שלנו בתוך הסיפור הזה. זאת אפשרות שנייה. אפשרות שלישית שקיימת זה להקטין את מספרי התלמידים באמצעות הוצאת תלמידים במסגרת אופק חדש. במסגרת אופק חדש אנחנו רשאים להוציא תלמידים לעבודה יחידנית מתוך הכיתות, וגם אז אנחנו מנצלים את זה להגדיל את מספר הילדים שיוצאים מהכיתה לעבודה יחידנית, אז כשאנחנו מחלקים לקבוצות, אנחנו מחלקים לקבוצות הלמידה, אנחנו מאפשרים הוצאת תלמידים ללמידה יחידנית, ובעצם הולך וממשיך מספר, מספר התלמידים שנמצא בכיתה בלמידה פעילה הולך ויורד גם כאן. אלה ההצעות שאנחנו בדרך כלל מיישמים יחד עם משרד החינוך במטרה להקטין, מכיוון שלא ניתנת לנו האפשרות, והמשרד לא מאשר לפתוח כיתה נוספת.

יגאל הררי: השאלה שיואב שאל היא לא האם כיתה תקנית או לא תקנית, מה תקנית

התכוונת ששאלת אותה?

יוסי בייר: כיתה תקנית היא 40 תלמידים לפי משרד החינוך.

יגאל הררי: אנחנו לא שאלנו את השאלה הזאת.

- יוסי בייר : 40, ו-41.
- יגאל הררי : אנחנו רוצים לדעת מה המכתב ששלחת לה. זו השאלה.
- יוסי בייר : השאלה הייתה אם אני רשאי לפתוח ברשות,
- יגאל הררי : אפשר לקבל את זה?
- יוסי בייר : השאלה הייתה בעל פה. האם אני רשאי, לפתוח כרשות, על חשבון תקציב הרשות, כיתה, וזאת התגובה שקיבלתי.
- יגאל הררי : זה מה שקיבלת?
- יוסי בייר : כן.
- יגאל הררי : מה, זה לא תקני לקחת כסף מקופת העירייה ולפתוח עוד כיתה?
- יוסי בייר : לא, לא תקני.
- יגאל הררי : מה אתה אומר?
- יוסי בייר : לא תקני.
- יואב רוזן : איך עושים את זה בכל הארץ? על מה אתה מדבר?
- יוסי בייר : לא עושים את זה בכל הארץ. אני אענה לך, יואב, גם כפר סבא לא עושים את זה, רעננה הפסיקה לעשות את זה לפני שנה.
- יגאל הררי : יוסי בייר, יוסי בייר היקר, אדוני,
- יואב רוזן : מישהו אמר לי היום שאתה איש מקצוע, בחייך, יוסי.
- יגאל הררי : יוסי בייר, בית ספר,
- יוסי בייר : יואב, אני לא רק איש מקצוע, אני איש מקצוע סופר דופר שקיים כאן, ואני יכול לומר לך בוודאות מוחלטת,
- יואב רוזן : בגלל זה אתה עובד פה תחת צו בית משפט.
- יוסי בייר : בוודאות מוחלטת, צו בית משפט נגמר לפני שש שנים.
- (מדברים יחד)
- דובר : יואב יואב זה לא מכובד....
- מדברים יחד
- יוסי בייר : אני רוצה לענות ליואב, יואב, אני פה תשע שנים אחרי צו בית המשפט, אני חושב שההישגים שהגיעה המערכת הזאת הם לא בגללך או בגלל הרבה אחרים, הם בגללי, בין היתר.
- יואב רוזן : אתה מתכוון לבועה?

יוסי בייר: אני לא מתכוון לבועה, הם בזכותי, בין היתר. ואין כאן שום בועה.
חי אדיב: יוסי, תודה.

יחיאל דמארי: אני רוצה לומר לך, יואב, כשראש העיר, בקדנציה הראשונה, היו 400 תלמידים שלא למדו בבית ספר, אם אתה יודע מזה, והיום אפילו תלמיד אחד בכלל הוא לא מסתובב ברחובות. כן, 400 ילדים במשך שלוש שנים, אתה מחייך עכשיו, צוחק.

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי: דבר שני, היות ואני שמעתי פה את כל הדיון, אני מציע לראש העיר ולחברי המועצה, גם ליואב, למרות שישבנו עכשיו, כרגע, בדיון, להוריד את זה כרגע מסדר היום. לדעתי. להוריד את זה מסדר יום, לבדוק את העניינים יותר עמוקים, עם יותר נתונים ולתת לבעלי המקצוע שיקדמו את העניין. אני מבקש.

יואב רוזן: היה דיון לא ניתן להוריד מסדר...

יגאל הררי: מה שאתה אומר זה לשוב ולדון?

יחיאל דמארי: כן, לשוב ולדון, תראה, זה בעיה כללית, זה בעיה ציבורית, צריך להביא נתונים.

יגאל הררי: אני בעד ההצעה של יחיאל לשוב ולדון עם נתונים חדשים.

יחיאל דמארי: כן, אתה מבין, למה, כי אתם כל פעם תגידו לנו משהו חדש.

יגאל הררי: אנחנו בעד לשוב ולדון.

יואב רוזן: שני משפטים, קודם כל, במסגרת השקיפות של מועצת העיר.....

(מדברים יחד)

יואב רוזן: במסגרת השקיפות הקיימת סוף סוף במועצת העיר, אחרי שהצלחנו במאבק של ארבע שנים, סיעת כיוון חדש עשתה עוד צעד אני כל הזמן, אם אתם שמים לב, אני מקבל תגובות של התושבים, שתי תגובות אני רוצה לומר, אחד, רק השנה המועצה השכנה שלנו, אמנם זו מועצה אזורית, אבל דרום השרון הלכו למהלך כזה של צמצום כיתות והורדה ל-30 ילדים, והכול מותר והכול חוקי, מר בייר. הדבר השני,

יוסי בייר: ממש לא.

יואב רוזן: בוא נבדוק. אני מצטט תושב, אני מוכן להתעמת איתו.

משה ארז : כל מגדל פה זה מושב אחד...

יואב רוזן : והדבר השני, כל הפתרונות האלה נכון שעושים בבתי הספר, מה שמנהל אגף החינוך הציע פה ואמר שעושים בחמש, שבע, שמונה, תשע שנים, הם פתרונות דחק כי אין פתרון אחר, וברגע שיש פתרון דחק אז הוא נראה כמו דחק, והילדים מטורטרים, גם אני קיבלתי מהורים עכשיו תגובות, מטורטרים כל היום, הם לא יודעים איפה נמצאים, הולכים מכיתה לכיתה, מפה לשם, לחדר המורים, חזרה, מאבדים כל קשר בין המציאות, מה שקורה בכיתה באמת, כיתת האם, מה שנקרא, לבין מה שהם חווים על בשרם יום יום כתוצאה מפתרון דחק. אז בואו נאמץ, היה דיון, מה זה להוריד עכשיו? בואו לא נוריד, היה דיון, נקבל החלטה שיהיה המשך דיון בישיבה הבאה, עוד שתי ישיבות, פנימי, חיצוני, לא משנה, אבל בואו נתקדם לאנשהוא, נתחיל באיזה נקודה. בואו נתחיל.

אביבה גוטרמן : בסדר, סגרנו את זה. יואב סגרנו את זה.

יואב רוזן : לא יהיה היום, יהיה בעוד שנה, לא בעוד שנה יהיה בעוד שנתיים, בואו נתחיל משהו.

אביבה גוטרמן : יואב, אבל סגרנו את זה.

יגאל הררי : ראש העיר שינה...

אביבה גוטרמן : מה הוא שינה?

משה ארז : ראש העיר סגר את הדיון.

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי : עזוב, עזוב, הכול אותו דבר...

יואב רוזן : תתפלא. אבל עכשיו אתה (יחיאל דמארי) תתחיל לקבל משכורת עוד מעט.

מצאו דרך איך לתת לך כסף.

יחיאל דמארי : בעזרת השם. למה לא. ישתבח שמו.

נדב דואני : ועדת ערר הוא לא יושב. זו לא ועדת הנחות. הוא לא יושב שם. זו ועדת ערר זה

אנשים חיצוניים.

יואב רוזן : הוא לא כלול? אני חוזר בי. זה לא אתה

יחיאל דמארי : עזוב אותו...

נדב דואני : הוא חוזר בו. הוא הבין שזה לא אתה.

יואב רוזן : זה למקורבים אחרים, לא אתה, אני מתנצל.

חי אדיב : טוב, אפשר לדבר?

(מדברים יחד)

חי אדיב : טוב, אני רוצה לסכם. אני מקווה שהפעם לא תפריעו לי, כי אני אגיד

דברים טובים, אז אולי זה יפריע לכם. אני לא מתבייש, אני לפני תשע שנים התחלתי את התפקיד, הוד השרון הייתה מקום אחרון בבחינות הבגרות, באחוזי הנשירה, באזור השרון.

יגאל הררי : רגע רגע...

חי אדיב : הנה, אתם רואים, אתם לא מסוגלים להקשיב ולשמע טוב, אני אגיד גם

דברים פחות טובים.

יגאל הררי : למה להשמיץ ראש עיר שהיה הכי טוב עד היום?

חי אדיב : קשה לכם לשמוע דברים טובים... ,

נדב דואני : אתה פרגנת לעזרא עכשיו? - "בגיהנום עושים סקיי"...

(מדברים יחד)

נדב דואני : חבר'ה, מי שיש לו טלפון של עזרא שיסמס לו. זה מתועד, לא להאמין.

חי אדיב : כל אחד עושה בדורו דברים טובים, אז אני כרגע לא מנתח מה היה שם, או

מה יהיה מחר, היום, נכון להיום, הוד השרון עלתה בכל פרמטר שניתן ואפשר להוכיח זאת, וזה לא סיסמאות לפני בחירות, זה עובדות, העשייה מדברת. אחוזי הבגרות בהוד השרון עלו ב-16 אחוז פלוס בתשע שנים האחרונות, רק בזכות דבר אחד, משולש אחד ברור, שבקודקוד שלו יושב ראש העיר שאכפת לו, עם תקציבים...

יגאל הררי : עזוב, נו.

חי אדיב : ...הורים ובית ספר, לא לבד, אף אחד לא עושה את זה לבד, כולם יחד. אין

לבד. אין לבד. עכשיו אל תפריע לי.

(מדברים יחד)

חי אדיב : שיתוף פעולה מלא, במקום שאחד מהקודקודים לא מייצר שיתוף פעולה,

הוא פוגע בילדים, הילדים נמצאים במרכז.

יואב רוזן : כמה ילדים הורדת ...

חי אדיב : אל תפריע לי, לא הפרעתי לך גם כשהשמצת, אל תפריע לי. אין לך יכולת

- להקשיב לדברים שהם יפים ונכונים, אין לך. אתה לא מסוגל להקשיב לדברים יפים וטובים. לכן, אני אומר לכם,...
- יגאל הררי: משה ארז תדע לך שלא עשיתם עבודה 15 שנה...
- יואב רוזן: כמה שיעורים פרטיים צריכים פה התושבים לקחת כדי להגיע לתוצאה הזאת.
- חי אדיב: גם הילדים שלי קיבלו שיעור פרטי כשלא הייתי ראש עיר.
- יואב רוזן: אז תגיד את האמת.
- חי אדיב: ואחוזי הבררות לא היו כל כך טובים, למרות שהיא קיבלה הצטיינות יתרה במכללה.
- יואב רוזן: תגיד את האמת.
- חי אדיב: אז מה?
- יואב רוזן: באמת עכשיו אתה גורר את זה לפוליטיקה.
- דוברת מהקהל: אם המצטיינים צריכים שיעורים פרטיים מה יגידו אזובי הקיר?
- חי אדיב: אני גם שייך גם לאזובי הקיר. יגידו כולם, ולכן, בדיוק מה שאת אומרת עכשיו, אני לא יכול לנהל איתך שיחה, אני מדבר איתם, את יכולה רק להקשיב. אני אומר לכם שהוד השרון,
- (מדברים יחד)
- חי אדיב: הוד השרון, עם כל הצניעות, לא אני אומר, הוד השרון, לא רק שר החינוך אומר, לא רק מנהלת המחוז אומרת, לא רק המפקחת של משרד החינוך אומרת, שמכירה את כל הארץ, גם התושבים מחוץ לעיר באים לפה בגלל החינוך. אני רוצה שתקשיבו לי עד הסוף, בן אדם שלא מסוגל להקשיב, שלא יקשיב, שיצא החוצה מפה.
- יואב רוזן: זה דיון פתוח, מה קרה?
- חי אדיב: זה לא דיון, זה עכשיו אני מדבר, זה תור, הקשבתי לך שעה עכשיו ולא דיברתי.
- יואב רוזן: מה אתה בלחץ?
- חי אדיב: אני לא בלחץ, אני מקשיב לך, ואני רוצה להעביר את כל מה שיש לי להגיד לך בכמה כותרות. אם לא תפריע לי זה יהיה קצר ואם תפריע לי זה יהיה שעה. הדילמה, כמו בכל ארגון, כמו בכל ארגון, בסוף יש סדר עדיפויות,

ויש סדר קדימויות. לפני תשע שנים השאלה האם אתה מתחיל בילד בגן ומשקיע בו, כי בעוד כמה שנים טובות הוא כבר לא צריך את ההשקעה הזאת, הוא יסתדר לבד, דילמה מאוד מעניינת, אני אומר את זה גם כאבא. האם לוותר על ילד שנמצא בתיכון וצריך להתגייס לצה"ל ואין לו תעודת כניסה לחיים האזרחיים. במה אתה מתעסק ראשון? - דילמה. זו דילמה של ראש עיר, בסוף זה כסף, בסוף זה ביצוע. עיריית הוד השרון באופן מוצהר וברור, ואני מסתכל גם להורים שיושבים פה, וגם לי היו ילדים בכיתות נמוכות, אמרנו, היעד מתחיל מלמעלה, גם למטה, אבל קודם כל דחוף - בגרויות....

יואב רוזן: שבילי אופניים.

חי אדיב: אל תבלבל את המוח עם הנתונים האלה, אל תטעה את הציבור, אתה מטעה את הציבור. אתה אומר שבילי אופניים, התקציב של שבילי אופניים לא קשור לפדגוגיה, אסור להעביר כסף מאחד לשני, אתה יודע את זה יותר טוב מכולם פה, ואתה מטעה את הציבור.

יואב רוזן: סוף סוף אני יודע משהו.

חי אדיב: אתה מטעה ציבור שלם. הכסף עבר באופן שיטתי, בתיאום מלא עם רוב הציבור בהוד השרון, עם ההורים של הילדים, עם מערכת החינוך, עם שיתוף פעולה ומעורבות אישית שלי, לעלייה באחוזי הבגרות באופן שיטתי, ונמשיך לעלות. רק טיפ קטן אחד אני אתן לך, תוצאות הבגרות היום בתיכון, בהדרים, 98%, אין כזה דבר במדינת ישראל, זה יעד אסטרטגי מספר אחד, עם כל הכבוד, גם לילדים בגן, בעוד שנתיים יש לי גם נכד בגן.

יואב רוזן: שיהיה בריא.

חי אדיב: כן, הוא יהיה בריא, בזכות הברכה שלך. מפה הוד השרון, אחרי שמיצבה ובלמה את הסחף הזה של להיות מקום אחרון בפער של 10% בבחינות הבגרות,

יגאל הררי: למה אתה משמיץ את הקודם, אתה באת להוד השרון ממכבים רעות....

חי אדיב: אני לא משמיץ את הקודם, אני מדבר איתך על כפר סבא, על רעננה, על ערים אחרות.

יגאל הררי: אתה באת ממכבים רעות עם הילדים שלך כדי להמשיך את החינוך שלהם

פה ממכבים רעות, שזה כביכול אמור להיות יותר טוב מפה, למה באת משם לפה? כי פה יותר טוב משם. אל תשמיץ.

חי אדיב: אני לא באתי משם, אני באתי מפה, סליחה.

גדעון סעדי: הוא ראה את הבלאגן שיש בעיר. לא באת כתושב, אתה חזרת למקורות שלך ואמרת אני את העיר הזו לא מוכן לפספס למרות כל מה שעזרא עשה למען העיר הזאת והפך אותה לעיר פאר בשרון, יחד עם זאת אתה רצית להמשיך באותו מרץ ואמרת עם ראש עיר כזה טוב עזרא בנימיני אני חייב להמשיך את הדרך שלו ושלא יבוא מועמד שלישי ויהרוס לנו את העיר. כל הכבוד לך שבאת אבל יחד עם זאת צריך לדעת גם לקבל ביקורת וזה חשוב להם גם אתה היית איש אופוזיציה וצריך לעשות סינרגיה....

(מדברים יחד)

חי אדיב: לסיכום קטע זה, לפני שאני מתייחס לשאלה של 30 ילד.

(מדברים יחד)

חי אדיב: מתחת לנושא הבגרויות וגיוס לצה"ל יש רשימה ארוכה של פרויקטים יפים, חדשים, בשנים האחרונות, ואנחנו נמשיך לעשות. נושא וסוגיית ילדי כיתות קטנות, היא סוגיה לאומית ממדרגה ראשונה, היא לא סיסמא והיא לא סיסמא לפני בחירות, אני מוכן להיענות לאתגר, מאחר וכבר התמודדתי באתגר הזה, אז אני מוכן להיות שותף לאתגרים חדשים, ולשתף אתכם בניסיון שצברתי, יחד עם זאת, אני אשמח מאוד, ואגף החינוך כבר קיבל הנחייה עם הנהגת ההורים לעשות תהליך של שיתופי פעולה בעניין הזה של כיתות קטנות, לא לעבוד בניגוד לחוק, אלא במסגרת החוק מה אפשר לעשות יותר טוב, ואין בעיה, זו לא בעיה של קצב, למרות שמידי פעם הייתי מקבל איזה מיילים 'בשביל 1,500 שקל אתה לא מוכן לפתוח כיתה? בוש', אבל, אנחנו, אחד, לא יכולים ולא נעבור על הוראות החוק, והדיון הוא דמגוגי, קו נטוי, פוליטי, אבל כן במסגרת מגבלות,

דובר: מה אמרת, פדגוגי או דמגוגי?

חי אדיב: גם פדגוגי, גם דמגוגי, גם פוליטי.

יגאל הררי: תראה איך הוא מתדד....

חי אדיב: אני, אין לי בעיה, אני אשמח ללמוד, מכל מלמדי השכלתי, ואני אשמח

לשמוע כל רעיון. יחד עם זאת, מהניסיון שצברנו, עם דיונים ארוכים לפני חמש שנים, עם משרד החינוך, עם הורים, עם חלק מההורים שהם היום קצת יותר זקנים בחמש שנים, הגענו לפתרונות שנדמה לי, נכון להיום, במסגרת המגבלות, עוד פעם, אנחנו לא רשות מחוקקת, במסגרת המגבלות נדמה לי שיש פתרונות יצירתיים נחמדים וטובים שנותנים פתרון טוב. יחד עם זאת, כל פתרון אחר שמישהו יציע שהוא אופרטיבי ומיידי במסגרת מגבלות החוק, אני אשמח לאמץ מחר בבוקר. עדיין לא ראיתי את המומחה הפדגוגי שהציע לי. הלאה. לא סיימתי. סוגיה של כיתות גדולות או כיתות קטנות, הציג את זה אביאל במילים עדינות, כולנו רוצים כיתות קטנות, זה עניין, איך אמרת, טכני, פדגוגי, כזה או אחר, יותר אתגר של המורה, אבל אם אני אקח עכשיו שני בתי ספר באופן אקראי לגמרי, גם בהוד השרון וגם מחוץ להוד השרון, בית ספר עם כיתות גדולות, ובית ספר עם כיתות קטנות, יוכיחו לכם ששמה בדיוק נתונים הפוכים והבעיה, אולי, של הניהול, אולי של החינוך, אולי של המורה, ואני אומר את זה בזהירות, כי אשתי מורה, ואני אומר את זה בזהירות כי אבא שלי מורה 30 שנה, ואני אומר את זה בזהירות כי יש הרבה מורות טובות בהוד השרון ובכלל בארץ, אבל אני אומר, הבעיה היא לא חד, זהו, יש כיתות קטנות נפתרה הבעיה, יש הרבה בעיות אחרות. אז אני לא אעשה דיון פוליטי פה, לעיני המצלמה, אני אשמח מאוד שחלק מהפוליטיקאים פה, שלא באים לדיונים כשמזמינים אותם, שיבואו לדיונים האלה במסגרת הנהגת ההורים, עם אנשי מקצוע לא עם איזה פוליטיקאי כזה או אחר, עם אנשי מקצוע,

יגאל הררי: אתה חייב לתקן.... אתה עושה פוליטיקה מתחת לשולחן אתה יכול להגיד

מי לא משתתף?

יואב רוזן: אתה לא פוליטיקאי!....

(מדברים יחד)

חי אדיב: אולי זה הבעיה, אני לא פוליטיקאי.

יגאל הררי: אתה יכול להגיד מי לא משתתף?

חי אדיב: כי אחרת לא הייתי אפילו משיב לך.

יגאל הררי: אתה לא נמצא.

- חי אדיב: ולא הייתי דן איתך, הייתי מוריד את זה מסדר היום. אם הייתי פוליטיקאי הייתי מוריד את זה מסדר היום.
- יגאל הררי: עכשיו עשית פוליטיקה. מי שמקשיב עכשיו חושב שאלה שמדברים פה לא משתתפים.
- חי אדיב: ולכן אני אגיד לכם מה שאמרתי לכמה חברי כנסת בפורום מאוד רחב בנושא אחר, הם חברי הכנסת שצריכים לחוקק, אם הם יחוקקו, אני אבצע מחר בבוקר. אבל במסגרת החוק, אני מוכן לכל פתרון יצירתי. קודם כל, תמצאו פתרון יותר טוב ממה שאנחנו, או מה שאגף החינוך הציע. לכן אנחנו, אחד, מורידים את זה מסדר היום, אני כן מציע לקרוא פה, אחרי שהיה דיון שעה וחצי מורידים את זה מסדר היום.
- חי אדיב: אני כן מציע, רק רגע, תן לי לסיים. אני כן מציע, נדב, אביבה, אני מציע לתת פה קריאה בהחלט מרגשת וחשובה, גם בהחלטה, אבל ההחלטה הזאת לא מחייבת אף שר במדינת ישראל, בטח לפני בחירות, אבל אולי זה יעודד אותם, להביא ולשנות את החוק, ולאפשר לנו, גם אם לא, שנייה, לשנות את החוק ולאפשר לנו לפתוח כיתות נוספות, ונראה, והבעיה התקציבית אחרי זה נריב יחד ונקבע סדר עדיפות. זה אחד. פעם שנייה,
- יואב רוזן: אתה בורח מאחריות. זה בידיים שלו.
- חי אדיב: שלא נתבלבל לפרוטוקול, אף אחד מחברי המועצה לא מתנגד, לא ל-30, גם ל-20, גם אני, אני רוצה 20, אני רוצה שהנכד שלי ילמד עם 20 ילד בכיתה.
- יגאל הררי: איך אתה מקלקל, אתה יודע, דיברת עד עכשיו, חשבתי שאתה רציני.
- חי אדיב: לכן, להיות פופוליסטיים זה לא חוכמה, להיות פרקטי, זה החוכמה.
- יגאל הררי: תראה איך אתה מקלקל. למה אתה מקלקל את מה שעשית עכשיו חמש דקות?
- חי אדיב: ולכן.
- יגאל הררי: ... יש פה הצעה של סגנית ראש העיר, שאנחנו רוצים לקבל אותה, שיקומו, יבחנו, יביאו את זה לעוד שתי ישיבות, בישיבות הבאות, ויביאו נתונים יותר טובים, אפילו אפשר להזמין יותר הורים, שיהיו פחות כועסים.
- חי אדיב: למה נתונים יותר טובים? יש את הנתונים, לך יש את הנתונים.
- יגאל הררי: אתה לא מסוגל ...

(מדברים יחד)

חי אדיב: ...הוא יודע לעשות מחקרים, שיטות מחקר, למד באוניברסיטה.
 יגאל הררי: למה שאביבה לא תרים את הכפפה, ואתה תיתן לה את האפשרות, שסגנית ראש העיר תטפל בזה, וזהו, ולא תשלח לנו מכתב שאנחנו לא יודעים איפה המכתב ששלחת, מה זה תקני. ברור שאסור ללמד היום בלי בלטות בכיתה. זה לא נעים. גם ברור שכיתה ב... זה לא תקני, מה זה לא תקני?
 יוסי בייר: יגאל זה לא מה שכתוב שם, בחיך.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אני רוצה להגיד לך שיש לי לב חלש, כי לפעמים אני רואה מה עושים פה, איזה חארטות מורחים את הדברים. אביבה יכולה להיות יושבת ראש הוועדה, היא נאמנה עלינו, סגנית ראש העיר, מכובד, ישבנו אצלה בעניינים אחרים שהוחלט עליהם במועצת העיר וכן השתתפנו בזימונים שהיא זימנה, למרות שאתה רומז פה שלא משתתפים.
 חי אדיב: אני לא רומז, אני אומר.

יגאל הררי: שאתה תסכים שאביבה תקים וועדה, עם שניים שלושה מחברי המועצה.

חי אדיב: אביבה ילדה גדולה והיא יכולה להקים וועדה, זו לא בעיה.

יגאל הררי: שבכל מקרה יש לך רוב, ובכל מקרה מישהו אחר ...

אביבה גוטרמן: די, יגאל, די, תקום וועדה, די, יגאל. חבריה, בחיי, חוץ מהדבר הזה, שתי דקות אנחנו צריכים לגמור את הדיון. תראו מה יש לנו, די. בואו נסגור את זה, סגרנו, די. נסגור את זה.

19:10 חיים שאבי עוזב את חדר הישיבות.

יואב רוזן: חי, אתה יודע כמה תושבים עוזבים עכשיו את הוד השרון כתוצאה מהחינוך בעיר?

אביבה גוטרמן: לך יש נתונים? כמה?

מדברים יחד

חי אדיב: לסיכום העניין, הבעיה היא לא הוועדה והבעיה היא לא הסיסמאות.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: ...תודשיים אחרי פתיחת הלימודים, אין מורים בחטיבה, הילדים משוחררים כל יום בעשר בבוקר, הבן שלי... איפה אתה חי, חי? איפה אתה

חי? באיזה עיר אתה חי? באיזה מדינה אתה חי?

יואב רוזן: בחטיבת השחר הנה אמרתי.

אביבה גוטרמן: יוסי אתה יכול בבקשה להתייחס?

דוברים: לא. לא.

אביבה גוטרמן: למה לא? הוא אמר משהו...

נדב דואני: אם כן זה חומר יוסי (בייר) אתה לא יכול תשובה.... לתת פה נתונים

(מדברים יחד)

נדב דואני: הוא איש מקצוע. יוסי, עלתה פה טענה שאם היא נכונה היא בעייתית,

אנחנו מבקשים לבדוק. אם זה לא נכון צריך להפריך את זה עכשיו...

(מדברים יחד)

חי אדיב: לבקשת החברים, בלי קשר לצוות אגף החינוך שעושה תהליך, קיבל הנחייה

לעשות תהליך של שיתוף וקבוצות דיון בהנהגת ההורים, עם כל הנהגת

ההורים, לא עם בית ספר אחד, עם כל בתי הספר, בעיקר היסודיים, יחד

עם המורים, למצוא פתרונות יצירתיים נוספים. לבקשת החברים פה, אין

לי בעיה, תקימו וועדה ותראו מה המשמעות. הוועדה הזאת מוגבלת בלא

להמציא רעיונות שאי אפשר ליישם אותם, אלא דברים אופרטיביים ליישם

אותם במסגרת החוק. ולא לא במסגרת החוק. אז אני אשמח מאוד

שתביאו לי פתרון יצירתי, שאגף החינוך ומשרד החינוך והמחוז לא

הצליחו למצוא פתרון, אז בואו, אולי יש איזה פתרון יצירתי חכם, תודה

רבה. מי בעד?

יגאל הררי: רגע, רגע, אל תצביע, מי חברי הוועדה? אביבה יושבת ראש, מי חברי

הוועדה?

חי אדיב: מי שרוצה נציגים מהאופוזיציה, קואליציה.

יגאל הררי: אביבה יו"ר, יואב רוזן ו....

חי אדיב: כל יושבי הראש של הסיעות שלהם, אביאל, אביבה, ארז, יגאל ויואב,

ואיפה חיים? וחיים שאבי. אוקי, כולם מוזמנים. גדעון, סליחה, לא ראיתי,

לא שמת לי לב, גם אתה.

גדעון סעדי: תודה רבה.

(מדברים יחד)

הצבעה: 11 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי,

נדב דואני, יעקב שויצקי, משה ארז, גדעון סעדי, יואב רוזן, יגאל הררי .

החלטה מס' 51/12:

מועצת העיר מחליטה על הקמת ועדה לבדיקת הנתונים הנדרשים במסגרת החוק על מנת לצמצם את מספר התלמידים בכיתות. יו"ר הועדה סגנית ראש העירייה הגב' אביבה גוטרמן. יוזמנו: ראשי הסיעות במועצה.

ניצה משה: אני עוברת לנושא הבא. הצעה לסדר של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר

יגאל הררי מיום ה-19 לספטמבר, פטור מאגרת חנייה לתושבים

ולמבוגרים, פטור לכל התושבים והקלה על בני 70 ומעלה תושבי העיר. דרך

אגב, יחיאל דמארי הציע את זה כבר לפני שתי ישיבות.

יגאל שמעון: אני מבקש לא לכלול את הנושא בסדר היום.

חי אדיב: יגאל יש פה אירוע שאני אמור להשתתף אני אחזור ....

25:19: ראש העירייה עוזב את חדר הישיבות.

יואב רוזן: לאן הוא הולך?

יעקב שויצקי: יש פה פתיחה של תערוכה.

יואב רוזן: קובעים את זה דווקא בישיבת מועצה?

מדברים יחד

יגאל הררי: יגאל למה לא לכלול?

יגאל שמעון: כי יש הצעה אחרי זה שאנחנו נדון עליה.

(מדברים יחד)

ניצה משה: ניתנת לכם רשות הדיבור, ואם שניכם רוצים לדבר כל אחד חמש דקות.

בבקשה.

יגאל הררי: אז אני רוצה להגיד ככה, יגאל, ידידי היקר, באמת, אדוני סגן ראש העיר,

ממלא מקום, מאחר שאני רואה את ההצעה לסדר הבאה, והרי אתם

יושבים שמה ומדווחים איך להמציא משהו שבמשהו העיקר שלא

האופוזיציה הציעה. אז קודם כל, אני מברך אפילו על ההצעה הבאה.

להסיר את ההצעה הראשונה כאילו היא לא כתובה כבר בהצעה שלך

השנייה, אתם יושבים, עושים תשבץ, מישהו מלמד אתכם מה לכתוב, אתם

כותבים, והנה הכנסתם, כאילו אופוזיציה, קואליציה, לא הביאה ולא

הציעה ולא כלום. אבל אני אגיד לך משהו, יש לי דבר יותר חמור במסגרת החמש דקות להגיד. אני ראיתי היום חשבונות של אגרה שהגיעו לתושבים ובמסגרת של החשבון יש שם על כל סעיף קוד 999, התקשרתי למחלקת הגבייה ושאלתי מה זה קוד 999, אין תשובה, גם הוציאו מכתב לתושבים, תוך חמישה ימים עליכם לשלם 34,000 שקלים, במידה ולא ... איזה שנים, הכול על 2012? קוד 999, 14,000 מתוך כל הסכום. אז במחלקת הגבייה לא ידעו להגיד, אז מה זה קשור בעצם לסעיף של החנייה? אתם תכניסו לאנשים דוחות חנייה, הם אפילו לא ידעו שיש דוחות או אין דוחות, כי אתם אפילו לא יודעים איך לגבות, אתם לא יודעים מתי מתחילה שעת החנייה, לא נתתם שום פתרון, אז אנחנו מנסים במסגרת הזאת שלא תשלחו לנו מכתב ממילגם שעולה 750 שקל, ובעוד שלוש שנים נקבל סעיף 999. מה זה 999? לא יודעים מה זה. ולמה לא יודעים מה זה? כי ראש העיר מטייל בארצות הברית, ויפן וסין, שבוע הבא הוא יהיה בעוד איזה כנס בינלאומי, לא יודע של מה. אנחנו מקבלים הזמנה מכל מאן דכפין.

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ : יגאל, זה לא מכובד.

יגאל הררי : אני רוצה את הזמן שלי, נקודה.

יגאל שמעון : יש לו עוד שתי דקות, תנו לו, חברים.

יגאל הררי : מכובד, הכל מכובד, ואתה יודע למה? אתם חושבים, גם אתה תהיה...

יגאל שמעון : יגאל, שתי דקות, שתי דקות נשאר לך.

יגאל הררי : אתה מפריע לי.

יגאל שמעון : אני שותק, שתי דקות.

יגאל הררי : למה אתה מוציא אותי מהריכוז, בגן הייתי עומד בפניה כשהייתי יוצא

מהריכוז, עכשיו אני מבקש, אביבה, אני לא אתן לאף אחד לדבר אם לא

תחזירי את הזמן שלי. סליחה, ניצה. מרוב שאני אוהב את אביבה.

יגאל שמעון : שתי דקות, יגאל, בבקשה.

יגאל הררי : אל תוציא אותי מהריכוז.

יגאל שמעון : פרסום ברדיו, אתה יודע כמה זה עולה?

יגאל הררי : אתה יכול הרי להודות על האמת פעם אחת פה לקום ולהגיד, הנה, תראו

איזה בדיחה, הסעיף הזה מופיע בסעיף שאנחנו הגשנו להצעה לסדר, רק לכם אנחנו נוריד אותו, ובעיתון כתוב שמועצת העיר החליטה על הסעיף שסגן ראש העיר, יגאל שמעון, סגן וממלא מקום ראש העיר, הביא להצעה לסדר. אז אתה לא יכול לבוא ולהגיד, מה שאני רוצה, הנה, עכשיו אביבה מפריעה לי.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: מורידים פה בחוכמולוגיה ועושים דמגוגיה, ואחר כך אומרים שהאופוזיציה,

אביבה גוטרמן: צריך להוריד את שתי ההצעות כי הייתה וועדה.

יגאל הררי: רק שתדעי לך, אני יודע, אני רוצה להיבחר בפעם הבאה, אז תשתדלי. כל השיטות האלה, יגאל, הם פסו מן העולם, זה באמת, אגב, זה תרגילים של בנימיני, בזה הוא היה טוב, זה הוא היה טוב.

נדב דואני: אבל נתת לו מחמאות על דברים אחרים מקודם. גם בזה הוא היה מצוין. משה ארז זה תולדה שלו, ותראה איך הוא ממושמע לפי "השבב", אני לא יודע עכשיו מי לוחץ על "השבב".

נדב דואני: עכשיו אתה מחמיא למשה.

יגאל הררי: הוא היה חבר מועצה לפני, הוא "זקן" חברי המועצה.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: סיימת יגאל, בקשה.

יגאל הררי: מה שאני רוצה להגיד, אם אתה הולך להסיר מסדר היום סעיף כזה, לפחות בוא תגיד שאתה תסביר למה אתה חושב שאנחנו לא יכולים לקבל כזה דבר יפה. למה? בגלל שהאופוזיציה הביאה את זה? בגלל שלאופוזיציה אכפת? אתם עכשיו באים, צובעים כחול לבן, בישיבת מועצת עיר הקודמת, אביבה, אולי את לא זוכרת, אבל ראש העיר אמר שהוא בדק ואין ברחוב שפרינצק, אלי כהן ומבצע קדש, הכול אדום לבן. אז משה ארז היה, ביקשתי ממנו שילך לבדוק, וכל הרחוב, בשני הצדדים, אדום לבן, מה ראש העיר אמר? הוא הבטיח לי שאם זה נכון הוא יתנצל, אז מה עשו? הלכו לגברת גלית הוד, מנהלת המחלקה, שכבודה במקומה, היא עושה את העבודה שלה, ואמרו לה שאני השמצתי אותה בישיבת מועצת עיר. זה כל

כך מכוער שמתנהגים פה בשיטת השוק. עכשיו, אני יודע גם מאיפה זה בא, הרי יש אנשים שיושבים ליד אוזנו של ראש העיר ואומרים לו מה להגיד לעובדים שלו. העובדת לא אשמה, והיא עושה את העבודה שלה נאמנה, פונים אליה תושבים, ולא משנה מה. הרחובות צבועים אדום לבן, מחר מישהו ילך לקבל דוחות של 900 שקל על זה שהוא חנה על המדרכה, או 490 שקל על זה שהוא החנה צמוד למדרכה של הבית שלו? מישהו לקח בחשבון שבשנות ה-50 לא היו חניות בתוך הבתים? באים ומשקרים פה במצח נחושה, ומי משקר? ראש העיר, אמר שהוא בדק ואין אדום לבן. אז רצתם, צבעתם את כל העיר כחול לבן, אף אחד לא יודע בדיוק איפה מותר, אולי תעשו, כמו שמשה ארז פעם עשה לפני הרבה הרבה שנים, הוא לקח מפה של גזם וכתב, יום א', ב', אזור א', אזור ג', אזור ד', אז ידעו מתי להוציא את הגזם בשביל לא לקבל קנסות. פה, בום, פרטצ', מה פרטצ'? נותנים לקבלן, משחררים לו הזמנה - צבע. הבן אדם צובע. מה שאני רוצה להגיד לך, יגאל, מה אני אתן, ואל תוריד סתם מסדר היום, תיתן מענה אמיתי לדברים שאתה שומע פה, ולא לחרטט ולבלבל ולהגיד שאתם מורידים, כי זה לא מעניין. זה כל מה שאני מבקש.

יגאל שמעון: תודה רבה. טוב. אני רק אענה לך, אני רק אענה לך בקצרה.

יואב רוזן: כמה זמן נשאר לנו לטעון?

ניצה משה: זהו, עשר דקות.

יואב רוזן: הוא לקח את כל העשר דקות?

ניצה משה: כן.

יואב רוזן: כולל ההפרעות?

ניצה משה: כולל ההפרעות.

יגאל שמעון: טוב, אני אענה לך בקיצור, מר הררי הנכבד, באוגוסט, בחודש אוגוסט

הגיש חבר המועצה, המשנה לראש העירייה, יחיאל דמארי, הצעה דומה

להצעה שהצעתי עכשיו.

יגאל הררי: אז למה הבאת אותה היום, את זאת?

יגאל שמעון: רק מה?

יגאל הררי: בשביל שנוריד אותה?

- יגאל שמעון : הנה, הוא מראה לך, במקרה.
- יגאל הררי : בעיתון.
- יגאל שמעון : הוא הגיש לנו הצעה.
- יגאל הררי : בעיתון. בעיתון אפשר לכתוב הכל.
(מדברים יחד)
- יגאל שמעון : הררי, זה לא בעיתון, הוא הגיש לניצה, ואני מבקש ממך, תפסיק.
- יגאל הררי : אני לא רואה הצעה שלך על השולחן.
- יגאל שמעון : הררי, תן לי בבקשה להשלים.
- יגאל הררי : לא, אז אל תגיד סתם דברים.
- יגאל שמעון : אני לא אומר סתם.
- יגאל הררי : אני אגיד לך משהו, אני כתבתי לעיתון שאני מבקש... יגאל שמעון:
אתה סיימת את העשר דקות שלך.
- יגאל הררי : בגלל שאנשים עומדים יותר זמן בפקקים, "אוכלים" הרבה גזים, באמת.
אז אני גם את זה ביקשתי בעיתון וזה לא עלה על סדר היום, אז מה אתה
מבלבל לי את המוח?
- יגאל שמעון : ההצעה שלכם לא תידון, ואני ביקשתי להוריד אותה מסדר היום ולא לדון
ואני מבקש להעלות את זה להצבעה.
- יגאל הררי : למה לא לדון, אבל, אתה יכול לתת הסבר?
- יגאל שמעון : אתה רוצה שאני אנמק?
- יגאל הררי : כן.
- יגאל שמעון : כי ההצעה שלכם לא מביאה לפתרון של החניות בהוד השרון, היום המצב
ברחובות העיר הוא מצב מצוין, היום יכולים להגיע תושבי הוד השרון
ולחנות בעיר, ולשלם ב-50% הנחה, מה שלא קיים במקומות אחרים.
כאשר אנחנו היום מגיעים לרחוב הראשי, דרך רמתיים, רחוב הבנים, אתה
רואה, הכול פתוח, אתה יכול לקנות, אתה יכול לרדת,
יגאל הררי : איפה נעלמה.. חניה...
- יגאל שמעון : אבל אתה, סליחה רגע, תן לי בבקשה, אתה רוצה תשובה, נכון?
- יגאל הררי : לא, לא ...
(מדברים יחד)

ניצה משה : אין דיון, סליחה, אין דיון.
 יגאל שמעון : אין דיון, הררי, אני עונה לך.
 ניצה משה : הוא מנמק, וזה נגמר.
 יגאל שמעון : היום הסוחרים מאושרים מרשות החנייה, נכון שיש כמה תושבים שחונים על המדרכות, שמקבלים קנסות, מה לעשות שזה מסוכן, יש אמהות עם עגלות, ילדים, מסכנים, אז אני מבקש, תתייחסו ותראו מה התועלת ברשות החנייה. אנחנו אישרנו, ביקשנו לאשר שעת חנייה לכלל הציבור, הצעה משותפת של כל החברים, חנייה חינם, וחוק העזר הזה אמור להיות מוגש בזמן הקרוב. בישיבה הבאה. רק מה, האישור של החוק ייקח קצת זמן, אז...

(מדברים יחד)

נדב דואני : אז למה אמרו שנה?
 יגאל שמעון : התהליך של האישור הוא שנה. אז אני מבקש, תעלי את זה להצבעה, בבקשה.
 ניצה משה : מי בעד,
 יגאל הררי : רגע, זו הסיבה? בעצם שבישיבה הבאה מביאים את הצעת החוק?
 יגאל שמעון : כן, כן.
 ניצה משה : מי בעד שלא לכלול את ההצעה בסדר היום? שלא לכלול? יגאל, אביאל, יעקב שוויצקי, אביבה, נדב, יחיאל,
 גדעון סעדי : רגע, מורידים את שלוש גם, לא הבנתי.
 (מדברים יחד)
 ניצה משה : מי נמנע?
 יגאל הררי : לא, אתם לא יכולים להצביע ...
 ניצה משה : גדעון נמנע. מי נגד? יואב ויגאל. רגע.

הצבעה: 7 בעד להוריד את ההצעה: יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי, נדב דואני, יעקב שוויצקי, משה ארז.

2 נגד : יואב רוזן ויגאל הררי.

1 נמנע : גדעון סעדי.

יואב רוזן : איך אפשר לדון בשלוש ולא בשתיים?

החלטה מס' 52/12:

מועצת העירייה מחליטה להסיר מסדר היום את הצעתם של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי "פטור מאגרת חנייה לתושבים ולמבוגרים, פטור לכל התושבים והקלה על בני 70 ומעלה תושבי העיר".

ניצה משה: אני עוברת להצעה הבאה. הצעתו לסדר של סגן ממלא מקום ראש העירייה, מר יגאל שמעון, מיום 24.9, מתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי העיר למשפחות שכולות, חברי ארגון יד לבנים סניף הוד השרון, ומתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי העיר לוותיקי העיר מגיל 70 שנה ומעלה. בבקשה יגאל.

יואב רוזן: עכשיו לא הבנתי כלום, בקודמת לא דנת, למה אתה דן בזאת?

יגאל שמעון: כי פה מדובר, במקרה זה מדובר על אוכלוסייה של גמלאים ושוויצקי גם ביקש להוסיף את המשפחות השכולות. ההצעה הזו היא הצעה שונה ממה שאתה הצעת. אתם הצעתם הצעה פתוחה וכללית, אנחנו מדברים על הצעה נקודתית. מה שאנחנו מבקשים,

גדעון סעדי: רגע, לא יכול להיות דיון, זאת אומרת, לא יכול להיות דיון כשיש הצעת החלטה?

(מדברים יחד)

עו"ד ירון סולברג: בתחילת הישיבה עלתה לסדר הצעה בנושא מספר תלמידים בכיתות ופתחתם את זה לדיון. זאת במידה ואין התנגדות.

יגאל שמעון: כזכור לכם, חברים, הקמנו וועדה שתמליץ למועצת העיר בדבר הקלות למגזרים מסוימים בנושא רשות החנייה, העמדת רכב ברחבי העיר. זה בעקבות הבקשה של יחיאל, בזמנו, אם אתם זוכרים, נכון, יחיאל, אם אני לא טועה, לאפשר מתן פטור לגמלאים. הוועדה הראשונה,

יחיאל דמארי: סליחה, גמלאים מעל 70, וגם הורים שכולים.

יגאל שמעון: והורים שכולים.

יחיאל דמארי: ברגע שזה לא בהסמכה שלנו, יכולים לאשר, היתר יבוא התקנון אז נמשיך הלאה.

יגאל שמעון: לפני כחודש ימים זימנתי את הישיבה, לצערי, לא הגיעו החברים שהיו אמורים להגיע. לפני שבוע קיימתי דיון נוסף, ובדיון הנוסף הגיעו מספר חברים שהתקיים דיון, באמת, הגיעו מספר לא קטן של בקשות למתן פטור למגזרים מסוימים. נדב היה, שוויצקי היה, יואב היה. יואב ביקש גם להשתתף והזמנתי אותו בשמחה. ואחרי דיון כזה או אחר שקיימנו, הגענו לידי הסכמה שהמגזרים שמבקשים את הפטור יכולים להיכלל בהצעה הקודמת שמועצת העיר קיבלה למתן שעת חנייה חינם לתושבי העיר בעלי תו חנייה. הבקשה הזו לשעת חנייה חייבים להגיש אותה כהצעה לשינוי חוק עירוני. בישיבה הבאה אנחנו נגיש אותה. רק מה? הבקשה עצמה, והאישור של חוק העזר, אחרי שנאשר אותו, ההליך הוא הליך מסורבל, תקן אותי אם אני טועה, הליך שאנחנו, יועץ משפטי עובד, מכין את ההצעה, מגיש לחתימות, שולח למשרד הפנים, נכון? אני לא טועה, נכון? יש תהליך, זה יכול לקחת שנה ואפילו יותר. ואני בטוח שכולנו פה רוצים לבוא ולסייע לאותה אוכלוסייה, לגמלאים, למשפחות השכולות. אז באתי ואמרתי, והצעתי, וראש העיר כמובן ביקש, לבוא ולאשר היום את הצעת ההחלטה בכדי לתת, לפחות עד שנשנה את חוק העזר, לאפשר היום מתן פטור,

יואב רוזן: וזה אפשר?

נדב דואני: רגע, אתה מדבר על אוכלוסיות מיוחדות. אגב, אם אתה פוטר אוכלוסיות מיוחדות בתקנה זמנית, תפטור את כל העיר בתקנה זמנית, ואני אשמח שהיועץ המשפטי יתייחס.

יגאל שמעון: ההצעה שלי מדברת על גמלאים מגיל 70 ומעלה,

נדב דואני: זו ההצעה שלך, אוקי. כן.

יגאל שמעון: ולמשפחות שכולות.

יואב רוזן: אבל אפשר לעשות את זה בלי לתקן את חוק העזר?

יגאל שמעון: אני ביקשתי הצעת החלטה.

נדב דואני: אני יכול לשאול בבקשה את היועץ המשפטי,

(מדברים יחד)

גדעון סעדי: היא תיבדק ובכפוף.

יגאל שמעון: אז אני מבקש, ביקשתי, ואני מבקש מכולם לאשר את הבקשה שלי, בבקשה. עכשיו כל אחד יאמר את דברו.

נדב דואני: אני אגיד לך, אני מוצא בזה טעם נפגם, ואני אגיד לך למה. ישבנו בדיון ארוך, יסודי, וקיבלנו החלטה להעניק לכל תושבי העיר שעת חנייה חינם. כל אחד יכול לרצות על זה קרדיט, שעתיים, שעה, 45 דקות, כל אחד, שלוש שנים, כל אחד עם הקרדיט, לא משנה, אנחנו יודעים מה נכון, הרי אמרנו, כאסטרטגיה, אנחנו רוצים להסדיר את התנועה ולא לעשות פה קופה על חשבון הציבור. ואז קיבלנו החלטה לתת לכולם, לכל תושבי העיר, וסיכמנו להוריד את כל ההצעות המגזריות האלה מסדר היום שלנו, כי זה לא עושה צדק עם אף אחד. כמו שטוענים לקשישים מעל גיל 70, גם סטודנטים, גם זוגות צעירים, אני יכול לתת לך עוד אוכלוסיות שצריכות וזקוקות ל-20 שקלים בשנה האלה, ההטבה הגדולה והעצומה הזאת. אבל אם אנחנו מבינים מה המשמעות, אז בואו נעצור רגע, ונקבל החלטה עניינית ועקרונית לאשר את חוק העזר, ייקח כמה זמן שזה ייקח, ואם אתה יכול בתקנה זמנית, תקנת שעה, לאשר למגזרים, בוא נאשר לכל העיר. אז אני אשמח שהיועץ המשפטי יתייחס לזה, האם תקנה זמנית היא קבילה, ואם היא קבילה, למה לא לכל העיר, ומה,

יגאל שמעון: אני אשיב לך.

נדב דואני: לא, אני ביקשתי מהיועץ המשפטי.

יגאל שמעון: לא, אבל אתה שאלת אותי.

נדב דואני: לא, לא, אני ביקשתי, לא שאלתי אותך,

יגאל שמעון: אתה באת,

נדב דואני: יגאל, יגאל,

יגאל שמעון: הוא ישיב לך גם, רק אני אתקן אותך, והוא ישיב לך, אוקי?

נדב דואני: אז רגע, ואני, מה שמקובל, שסיכמנו משהו בישיבת וועדה, ולאחר מכן

סיכמנו בישיבת קואליציה,

יגאל הררי: לא היית בישיבה.

יגאל שמעון: הוא היה בישיבה.

- נדב דואני : הייתי.
- יגאל הררי : מה זה משנה אם היית או לא היית?
- נדב דואני : מה שחשוב שנעמוד בסיכום גם של ישיבת הקואליציה וגם של הוועדה שדנה בנושא, והסתכלנו על כל האספקטים ולא עשינו פופוליזם, לא עשינו פופוליזם, התייחסנו לעניין ולמהות ומה שטוב לעיר. אז אדוני היועץ המשפטי אני אשמח לתגובה שלך, ובהתאם לזה אולי יגאל גם אתה תוכל.
- יגאל שמעון : רק אני אתקן אותך,
- נדב דואני : כן.
- יגאל שמעון : נכון, כל מה שאתה אומר זה נכון, רק מה, הסברתי את זה גם בפתיח דבריי, שבאתי ואמרתי שהנושא של הקשישים ומשפחות שכולות, אנחנו מבקשים ליישם את זה היום, לפחות,
- נדב דואני : למה לא סטודנטים? אני רוצה גם סטודנטים.
- יגאל שמעון : זה כבר סיפור, תגיש הצעת החלטה בחודש הבא לסטודנטים ולחיילים, ולאמהות חד הוריות, אין לי בעיה.
- נדב דואני : לא, אבל אם אתה כבר מחליט, אתה יכול לשנות את זה עכשיו.
- יגאל שמעון : תקשיב, ההצעה שלי מדברת, זו הצעה שלי, שיישמתי את ההצעה שיחיאל הגיש אותה.
- נדב דואני : חייל שיש לו אוטו לא צריך הנחה בחנייה?
- יגאל שמעון : אז בסדר, אז אני רק מתקן אותך.
- גדעון סעדי : אבל אם היועץ המשפטי יגיד שאי אפשר אז לא נבזבז חצי שעה. בואו ניתן לו להוציא את הערמונים מן האש.
- (מדברים יחד)
- נדב דואני : יכול להיות שאפשר לתת לכל העיר.
- ניצה משה : רבותיי, תנו ליועמ"ש בבקשה להשיב.
- עו"ד סולברג : בכל נושא החיובים הכספיים והפטורים יש כלל אחד, שרשות, גם המדינה וגם הרשות המקומית. לא יכולה לחייב תושב לשלם בהיעדר הסמכה בחוק, וגם היא לא יכולה לפטור תושב, כמו שאמרנו, לא בארנונה וגם לא פה, ודין אחד לכל הדברים הללו, אותו כלל, לא ניתן לפטור בהיעדר הוראת חוק. בהיעדר הוראת חוק שמאפשרת לפטור, או לתת הנחה, וכולי וכולי.

הדברים האלה פשוטים ומוחלטים. הראו לי כאן הצעת החלטה שהתקבלה בעיריית כפר סבא, ששם הגדירו את זה כפיילוט, לא יודע, אני לא מכיר שום דרך שאפשר לעשות. הדין בעניין הזה הוא מאוד ברור, זהו.

יואב רוזן: לכן לא צריך להעלות את זה....

נדב דואני: לא ניתן לדון בזה בכלל.

גדעון סעדי: יכולים לאשר בכפוף ל-

אביבה גוטרמן: לא ניתן לדון בזה.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: טוב, חברים עוד מישהו רוצה? אפשר להעלות להצבעה, בבקשה.

אביבה גוטרמן: נלך לפי החוק. למה צריך לעשות כל מיני. וכל מיני פטנטים – די.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: רק עכשיו ראש העירייה אמר 'אנחנו נעשה את הכול במסגרת החוקי הנה

היועץ המשפטי אומר זה לא רלוונטי, תוריד את זה מסדר היום.

יגאל שמעון: ברור.

גדעון סעדי: אבל יגאל רצה שהיועץ המשפטי ידבר, לכן הוא העלה את זה, עשה טיזינג,

ועכשיו כולם שקטים ורגועים, נכון או לא? אז תדבר, למה אתה שותק?

דובר: רגע עוד לא דיברתי.

דובר: נפתח דיון?

ניצה משה: נפתח דיון.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: כן, בבקשה, יגאל הררי, מי מדבר ראשון?

יואב רוזן: אחד, אני באמת חושב שהדיון עקר מפני שהיועץ המשפטי אמר את שלו,

וצר לי להוריד מזה שאני בעד ההצעה הזאת, אבל אם היא לא ישימה אז

מה אנחנו יכולים לעשות? אנחנו שומרי חוק, זה דבר ראשון. הדבר השני,

באמת, הוקמה וועדה מטעם מועצת העיר, הוועדה התכנסה, מי היה, מי

לא היה, לא חשוב כרגע, יש המלצות וההמלצות של הוועדה לא באות

לשולחן. דבר שלישי, שואל אחד התושבים, אוקי, חנייה חינם אמרתם,

קנינו את המדבקות המהוללות, שילמנו 27.5 שקלים, איך אוכפים, זה גם

שאלה שאני שאלתי, איך אוכפים את העניין הזה?

יגאל שמעון: של מה?

יואב רוזן: של שעת חנייה חינם, בשלושת האמצעים, גם במדחנים, גם בפנגו וגם באיזי פארק, איך עושים שעה חינם? אנחנו עוד לא יודעים איך לעשות את זה?

יגאל שמעון: זה דבר טכני.

יואב רוזן: רגע, אבל צריך ליידע את הציבור.

יגאל שמעון: בסדר.

יואב רוזן: בואו נפנה לשר התחבורה שייתן לנו תשובות. אנחנו צריכים לתת תשובות פה.

יגאל שמעון: טוב, אוקי.

עו"ד סולברג: אני ממש לא רוצה לקטוע אותך, יואב, רק אם ממש תרשה לי, באופן חריג. גם האנשים הטכניים, נכון להיום, לא יודעים איך לעשות את זה, וזו השורה התחתונה.

יואב רוזן: אז בבקשה, הנה, בואו נאמר את זה לציבור.

עו"ד סולברג: בסדר, בדקנו, אני מתכוון כן להביא אותם בפניכם, הם לא יודעים, הם אומרים.

נדב דואני: אבל ירון, רק בפונקציה מסוימת של תשלום, רק במדחנים, בפנגו זה יורד ישר.

עו"ד סולברג: אבל אני איתכם, אנחנו ביחד, באותה סירה, הם לא יודעים איך לעשות את זה.

יואב רוזן: אני אין לי פנגו, אני רוצה מדחן, אני יכול לקבל שעה חינם? אני לא יכול. אז איך, למה משלים את התושבים, אז אין שעה חינם.

יגאל שמעון: לא, אני אסביר לך,

יואב רוזן: רק רגע.

יגאל שמעון: יואב, זה טכני, ויש אפשרות טכנית כן, אבל אל תגידו לא, אתם לא יכולים להגיד דבר כזה לא.

יואב רוזן: בוא, בוא תאמר לנו מה האפשרות הטכנית.

יגאל שמעון: רוצה שאני אסביר לך? בכמה שיטות?

יואב רוזן: כן, כן.

- יגאל שמעון: כן? אוקי. שיטה ראשונה, אתה יכול,
- יגאל הררי: לשים שלט, עכשיו החניתי אתה בא עם טוש...
- יגאל שמעון: למה אתה סתם זורק? יגאל הררי, אתה רוצה שיטה ראשונה? שיטה ראשונה, במדחן עצמו יהיה מתג של שעת חנייה חינם.
- יגאל הררי: יהיה, אבל מה עכשיו?
- יגאל שמעון: תקשיב, שואל אני עונה לך. במדחן עצמו, יש לך שם מתג שאתה תלחץ עליו ואתה תקבל פתקית של שעה, השעה הזו חינם ללא תשלום.
- יואב רוזן: מתי זה יהיה?
- יגאל שמעון: אתה שואל אותי, אני עונה לך, (מדברים יחד)
- יגאל שמעון: זו אופציה ראשונה, אתה רוצה עוד? (מדברים יחד)
- יואב רוזן: אבל הוא אומר שכל זמן שחוק העזר לא קיים אי אפשר ליישם את זה.
- יגאל שמעון: אבל יכולים לאשר את זה חודש הבא, בואו נאשר את זה, ואז אחרי זה נוביל את המהלך. אל תהיה שלילי, יואב, אל תהיה שלילי.
- גדעון סעדי: מה איכפת לך לאשר את זה. הם עובדים על הפיתוח... (מדברים יחד)
- יגאל שמעון: אתה יודע מה, יואב, יש לי עוד רעיון, אני מוכן להדפיס לכל בעלי העסקים שוברים של שעה חנייה חינם. אני נותן רעיון.
- גדעון סעדי: אתה לא תצא מזה. זה ידפיס 300 וזה 200... (מדברים יחד)
- יואב רוזן: רק להשלים עוד משפט אחד, כי קטעו אותי באמצע, אבל כבר, כן, לבעלי עסקים זה רעיון מאוד טוב, אתה מתאר תמונה שהיא נכונה, אבל מה עושים בעלי העסקים עצמם? איפה הם מחנים? איך אתה פוטר אותם? וככה יש לנו מיליון דברים שאנחנו רוצים לפתור, אבל מה הביאו לוועדה? זה אנשים לא יודעים, אז אני אספר לכם, חברים, מי שלא היה חבר בוועדה, הביאו הצעה לתת לראש העירייה סמכות טוטאלית לפטור את מי שהוא רוצה מאגרת חנייה, את זה שמעתם?
- משה ארז. יודעים.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אני רוצה להגיד, קודם כל. יגאל, תראה כמה זה נראה אמיתי. ...

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אני רוצה להגיד ברצינות, אחר כך אתם אומרים שהכול פה פוליטיקה,

פופוליסטי, שמופוליסטי, תראה מה זה, רצתם, עשיתם מכרז למדחנים, 5

מיליון שקל תוך חמש שנים, הציקים בטח כבר יצאו, משלמים על

המדחנים, הם עומדים כאבן שאין לה הופכין ואתם לא מצאתם פתרון. על

מה?

משה ארז: מי דיבר על כסף ורווחים?

(מדברים יחד)

יגאל הררי: על מה החלם נאמר שאנחנו ניקח ונלך, יגאל, תודה רבה, אני יודע שיהודית

פה בשביל להפריע לי בכוונה, למרות שחברים שלי אמרו שאני מכסת אותה

סתם.

אביבה גוטרמן: עוד פעם אתה מתחיל?

יגאל הררי: כי הוא לא מקשיב לי.

אביבה גוטרמן: מה הקשר?

יגאל הררי: כי הוא לא עונה לי.

גדעון סעדי: אבל אתה לא אמור להגיע ליהודית זה לא מכובד. עוזרת ראש העיר. תפסיק.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אז המדחנים עומדים, עוד מעט נצטרך להביא קבלן שיצבע אותם ובינתיים

עוד לא השתמשו בהם, עכשיו אני שואל אותך שאלה נוספת, בתור בדיחה,

אני בא למדחן, מה שאתה מציע, מוציא שובר כזה של שעה ראשונה חינם,

הולך ל...., נגמר לי 55 דקות, הולך עוד פעם, רק רגע,

(מדברים יחד)

יגאל הררי: רץ לעורך דין, הלכתי לבנק, מסתכל 55 דקות, שם את זה על הטלפון, היום

בטלפון יש לנו התראות, ואז אני הולך כל פעם למדחן,

יגאל שמעון: ומשלם שני שקלים, טוב.

יגאל הררי: לא משלם שום דבר, מוציא עוד שעה אחת חינם, למה לא?

נדב דואני: יגאל, אל תחשוב שהנושא הזה לא עלה.

- יגאל הררי : רגע, נדב, תן לי לסיים, הנה אנחנו בדיון. למה אני אומר? מאחר...
(מדברים יחד)
- יואב רוזן : זה מה שהצעת, חנייה חינם לתושבי העיר כל היום.
יגאל הררי : מאחר ואנחנו נמצאים,
יגאל שמעון : אתם הכול עושים, גם מציעים, גם מאשרים. טוב, יגאל, סיימת?
יגאל הררי : אתה לא בסדר, אתה יושב ראש הישיבה ואתה נותן להם בכוונה, אתה משסה אותם בי?
(מדברים יחד)
- יגאל הררי : מה שאני רוצה להגיד, בגלל שאני אומר פה דברים שהם באמת ... ואחר כך אומרים שאני לא מתורבת....
(מדברים יחד)
- יגאל הררי : יגאל, צריך להודות על האמת, רצתם, אצתם, באתם, שמתם את המדחנים, שכחתם לספר שהפקחים כן שמים דוחות, לא שמים דוחות, אצתם, רצתם, אמרתם שלא בכל הרחובות יהיה כחול לבן, שמתם, אמרתם שיהיה בחלק מהרחובות,
ניצה משה : יגאל, עברו לך כבר חמש דקות.
יגאל הררי : סליחה? את יודעת מה, לא ניצה, לא, את לא שמת לב שאני שתקתי שתי דקות כי הפריעו לי.
יגאל שמעון : אני נותן לך עוד דקה, בבקשה.
(מדברים יחד)
- אביבה גוטרמן : יגאל, אתה מרתק, עוד שתי דקות על חשבוני.
(מדברים יחד)
- יגאל הררי : השאלה הראשונה שצריך לתת לה מענה, מי החליט על המדחנים שאנחנו אמרנו שכבר זה פאסה מהעולם, ובכל זאת, רצתם לשים. באתם, הבאתם את זה לוועדת מכרזים, חבל שחיים שאבי לא פה, כי הוא היה אומר, אתה הצבעת על זה, אני התנגדתי למדחנים האלה, ובכל זאת, תודה משה, ואביאל, שומעים אתכם בזה.
(מדברים יחד)
- יגאל הררי : מה שאני רוצה להגיד, ברצינות צריך פה שמישהו יבוא, ולא משנה אם זה

יהיה ראש העיר, או אתה, מי שהחליט שיבוא ויגיד 'אתם יודעים מה? טעינו, לא היינו ערוכים, לא שאלנו את כל השאלות, התושבים נדפקים' בואו נעצור שנייה ונגיד ככה, בעוד שנה יהיה חוק עזר עירוני, עכשיו אני התקשרתי ליגאל שמעון ואמרתי לו 'אדוני סגן ראש העיר, אנשים מקבלים דו"ח כתוב עליו רשות החנייה', מישהו פעם קרא מה זה רשות החנייה בחוק? בחוק? יש חוק לרשות החנייה, משה ארז נתן דוחות, יכול לשים דוחות לפי חוק החנייה, אבל לא רשות החנייה, רשות החנייה כבר ...

(מדברים יחד)

ניצה משה: יגאל, אני נותנת לך עוד חצי דקה.

יגאל הררי: ולכן אני אומר, במקום כל השאלות ששואלים את היועץ המשפטי, בואו נעצור את הדבר הזה שקוראים לו חנייה.

יואב רוזן: הצעה מעולה אתם מוכנים?

יגאל שמעון: תודה רבה.

יגאל הררי: היא אמרה חצי דקה, לא, אני רוצה לסיים את המשפט האחרון.

יגאל שמעון: תסיים.

יגאל הררי: היה צריך להחליט על דבר אחד, אם אתם אומרים שרק בעוד שנה הכנסת וועדת החוקה תאשר את זה, בואו נחליט עכשיו שאנחנו עוטפים את המדחנים שלא יחלידו,

נדב דואני: אתה לא יכול.

יגאל שמעון: טוב, סיימת, הררי סיימת? תודה רבה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: יגאל, יש לך דילמה, אתה לא יודע איפה לחנות, יש כל כך הרבה מקומות חנייה ביום שישי פתאום, נורא קשה, אני מבין אותך, אבל אתה יודע מה הבעיה, יגאל, אנחנו לא מאמינים שאנשים קומבינטורים ירוצו כל שעה לזה, זה פשוט דבילי. עכשיו רגע, אני אתן לך דוגמא,

(מדברים יחד)

נדב דואני: חבל שאתה מזלזל בציבור, חבל שאתה לא נותן אמון בציבור. כשהעבירו את הצעת החוק בכנסת להחזר מזומן, אתה יודע, קנית מוצר אתה לא אוהב אתה יכול להחזיר חזרה, אמרו, "תהיה קטסטרופה, ישתמשו,

יחזירו ישתו את הבקבוק, יסגרו ויחזירו". אנשים שמרמים עומדים על 3%, אתה יודע מה? בציבור שלנו בהוד השרון זה יהיה פחות, וזה הכול, אבל תיתן שירות בינתיים, כי אני מאמין שתוך שנה, שנתיים, טכנולוגית נוכל להתגבר על זה, רגע, תוך שנה, שנתיים נוכל להתגבר על המכשול הטכני הזה שנמצא בתוך המדחנים.

יגאל הררי: אבל אין בעיה, תגיד לי מי זה ...

נדב דואני: יגאל, סליחה. ביקשת שאני לא אפריע לך, למה אתה מפריע לי?

יגאל הררי: תענה על זה, זו השאלה.

נדב דואני: תן לי להגיד את מה שאני רוצה, לא את מה שאתה רוצה. אנחנו, זה לא

סוד, הכול מתועד, התנגדנו לשיטה הזאת של המדחנים, העלינו, דיברנו, המדחנים באמת לא מתאים, יכול להיות, לא, סליחה, רשות החנייה הוכיחה את עצמה, הרעיון של לעשות חניות בתשלום הוכיחו את עצמם, אני משלם, מפעיל את הפנגו, משלם על שעתיים..

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: טוב, חברים, תודה רבה.

נדב דואני: משלם על ארבע שעות, משלם על שעתיים ארבע שקלים אתה מסודר, יש לך חנייה, אתה לא צריך לרוץ ממקום למקום, אין לך בעיה.

יגאל שמעון: תודה נדב, כן.

יואב רוזן: שאלה קטנה שתושב שואל אותנו, רכב זו גלגלי, שגם אוכפים עליו את החוק,

אביבה גוטרמן: לא, לא, מצאו פתרון.

יואב רוזן: יש פתרון? בוא נשמע, מה הפתרון.

אביבה גוטרמן: יש פתרון,

יגאל שמעון: אנחנו נביא את זה כהצעה לשינוי חוק העזר. על מדרכות. כן, גדעון, בבקשה.

גדעון סעדי: אני, קודם כל,

יואב רוזן: מותר לנו לדעת מה הפתרון?

יגאל שמעון: נביא את זה לישיבה הבאה.

אביבה גוטרמן: יש פה מישהי מרשות החנייה, היא יכולה להסביר.

- יגאל שמעון: לא עכשיו, זה לא בדיון הזה, בדיון הבא. כן, גדעון, בבקשה.
- גדעון סעדי: אני רק רוצה להגיד שהנושא של החנייה, אני התנגדתי בשעתו, גם בקדנציה הקודמת וגם בתחילת הקדנציה, התנגדתי באופן חד משמעי לנושא של גביית תשלום על דמי חנייה. אני מכה על חטא, זה הדבר הכי טוב שקורה בעיר בכלל, גם בשביל הסוחרים, דבר ראשון, גם בשביל התושבים, אנשים התחילו לקנות ברחוב הראשי, אנשים יש להם חנייה, קונים, משלמים שקל וחצי, קונים מוצר, חוזרים לאוטו, מאושרים. הוא הרוויח, הסוחר הרוויח, יש קשר טוב, המע"ר התחיל לחיות. מה שקרה בשנים קודמות ולא הבנו את זה, לפחות אני, אנשים חנו, הלכו לעבוד בתל אביב וחזרו לקחת את האוטו מליד כל העסקים בהוד השרון, וממש כיף היום לעבור בעיר, לראות שבכל מקום יש חנייה. מה שיגאל אומר וכל החברים אומרים, צריך לסדר את העניין הזה, מדחן לא תקין, שעה לא זה, לא יכול להיות דבר כזה.
- יגאל שמעון: לא, זה ברור. טוב, חברים, אני מבקש להעלות את ההצעה שלי, וכמובן ההצעה שלי ושל יחיאל ושל החברים, היא כפופה ליועץ המשפטי.
- יגאל הררי: לא, רגע, רגע, אבל עכשיו עשינו דיון, אמרנו דברים, אתם אומרים פה דברים, בסוף מה כתוב בסוף?
- יגאל שמעון: אני מבקש להעלות את ההצעה שלי.
- גדעון סעדי: אבל יחד עם זאת ...
- (מדברים יחד)
- יגאל הררי: ... במסגרת החוק לפטור את כל תושבי הוד השרון.
- יגאל שמעון: אני מבקש, זה לא הדיון שלך.
- יואב רוזן: זה ההבדל מה אתה אומר לא?
- גדעון סעדי: היה לנו, אתה יודע, הגדולה של בן אדם שהוא יכול גם לחזור בו, ואתה, מי כמוך אדם כזה, אני אומר, יש פה מצב ששאלנו שאלה מאוד מאוד ברורה את היועץ המשפטי, מאוד ברורה, והיועץ המשפטי לא אמר מצריך עיון, הוא לא אמר 'אני אבדוק, אני אתן תשובה', כמו שהוא בדרך כלל אומר שיש לו אחריות, הוא בא ואומר בצורה הכי ברורה 'רבתיי, הנושא הזה', אל תקצין את הדברים, אני מכבד את ממלא מקום ראש העיר, יחד עם

זאת, הוא אומר את האפשרויות הקיימות. לכן אני אומר, לא צריך, אם ככה, אנחנו יכולים כמעט על כל החלטה, שנייה, ברשותך, אני אשלים את המשפט,

יגאל שמעון: אני אענה לך.

גדעון סעדי: אני יודע שאתה תענה לי, אני שמח. על כל דבר אפשר לומר, למרות שהיועץ המשפטי אומר, אנחנו נגיד בכפוף, בכפוף, בכפוף, נגמור פה לילות שלמים עד הבוקר.

יגאל שמעון: לא.

גדעון סעדי: שנייה, ברשותך. לכן אני אומר, נכון שזה נחמד, ובאמת הקרדיט יינתן, ואני מצטרף אליכם אפילו, אם מותר, כן? כי אני, זה טוב, אבל יחד עם זאת, כשזה חד וחלק, אני חושב שזה לא בריא בשבילנו, לא בשביל העניין הזה, בשביל עוד הרבה עניינים, מחר האופוזיציה תגיד לך, לא, לא, אני רוצה בכפוף, אני אגיד לך בכפוף. יגאל, ברשותך,

יואב רוזן: אבל חי אדיב צריך לאמת את הכותרת בעיתון שהוא כבר נתן להם.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אני אגיד לך מה הכוונה, הצעת ההחלטה באה ואומרת, קודם כל, שאנחנו,

יואב רוזן: אסור לך לקבל החלטה.

יגאל שמעון: שנייה רגע,

יואב רוזן: זה שיצאתם בעיתון וכבר הודעתם,

יגאל שמעון: זו הצעת החלטה.

יואב רוזן: תגידו הייתה טעות, לא ידענו, לא בדקנו.

יגאל שמעון: יואב, זו הצעת החלטה, על בסיס ההחלטה הזו,

יואב רוזן: אחרי שיהיה חוק העזר, אתה תקבע מה שאתה רוצה.

יגאל שמעון: לא, הצעת ההחלטה שלנו נותנת ליועץ המשפטי, במידה ואתה טוען שלא

ניתן, הוא מכין את ההצעה,

יגאל הררי: זה לא קשור אחד לשני.

יגאל שמעון: על בסיס הצעת ההחלטה הזו, אם אתה לא תאשר, הוא לא יכין את הצעת

ההחלטה.

(מדברים יחד)

גדעון סעדי : אתה "אונס" את העניין.

יגאל שמעון : למה?

גדעון סעדי : ... כל החלטה שתבוא פה לשולחן אתה תראה שהאופוזיציה תהיה הראשונה

לבוא ותגיד בכפוף ל- בשביל מה? מה זה נותן לך?

יואב רוזן : אני רוצה 30 ילד בכיתה בכפוף ל-

אביבה גוטרמן : זו הצעה לשינוי חוק העזר, זה הכול.

יגאל הררי : לא, זה לא הכול.

יגאל שמעון : זה ההחלטה, זה ההצעה.

אביבה גוטרמן : תנסח את ההצעה.

יגאל הררי : לא, זו הצעה שהוא רוצה שיהיה כתוב,

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן : יגאל, תן לו בבקשה לנסח את ההצעה, נו מה?

יגאל שמעון : אני מבקש להעלות את זה, אפשר להעלות את זה?

יואב רוזן : לא, אי אפשר, זה לא חוקי.

יגאל שמעון : לא חוקי, אז היועץ המשפטי יפסול את זה.

יואב רוזן : מועצת העיר לא יכולה להחליט...

יגאל שמעון : תעלי את זה להצבעה...

מדברים יחד

אביבה גוטרמן : רגע, אולי נעשה הפוך נחכה שהיועץ המשפטי יביא את ההצעה ואז נצביע.

נדב דואני : ככה צריך לעבוד.

יואב רוזן : בדיוק.

נדב דואני : הוא אמר שהוא יביא את זה לשיבה הבאה.

יגאל שמעון : אני מבקש לאשר את ה...

(מדברים יחד)

יגאל הררי : אתה מטעה את התושבים בהחלטה כזו.

מדברים יחד

ניצה משה : מי בעד מתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי העיר למשפחות שכולות, חברי

ארגון יד לבנים סניף הוד השרון, ומתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי

העיר לוותיקי העיר מגיל 70 שנה ומעלה.

אביבה גוטרמן : אני לא מבינה באמת...

גדעון סעדי : תצייני בכפוף ואז אני מצביע...

יגאל שמעון : בסדר.

יגאל הררי : אתה עושה פה מעשה זמרי. זה לא מקובל...

גדעון סעדי : אם מקובל עליך בכפוף..

יגאל שמעון : אין לי בעיה. בכפוף לחוק...

יואב רוזן : לשינוי חוק העזר.

נדב דואני ואביבה גוטרמן : אבל אנחנו מביאים הצעה בעוד שבוע.

יגאל שמעון : אפשר להצביע?

ניצה משה : מי בעד?

אביבה גוטרמן : בעד מה?

גדעון סעדי : בעד החלטה בכפוף לבדיקה של...

ניצה משה : בכפוף לחוות דעת משפטית.

יגאל הררי : אבל הנה החוות דעת פה יש חוות דעת.

יואב רוזן : אין הליך כזה.

יגאל הררי : יגאל, היועץ המשפטי אמר את דבריו פה. זה בפרוטוקול. למה אתה...

אביבה גוטרמן : מה סוכם בישיבה של הוועדה?

מדברים יחד

ניצה משה : מי בעד : יגאל, יחיאל, ארז, אביאל, שויצקי, גדעון.

אביבה גוטרמן : אבל יגאל למה אתם לא עושים שיביא את ההצעה בצורה מסודרת. למה?

יגאל שמעון : היום אני מאשר לו את זה.

נדב דואני : אבל מה אתה מאשר לו? אבל יגאל סיכמנו...

ניצה משה : מי נגד : יואב ויגאל. נדב מה אתה מצביע?

נדב דואני : אני מתנגד.

ניצה משה : אביבה מה את המצביעה?

אביבה גוטרמן : אני מתנגדת. לא. אני לא רוצה ככה. אם זה לא חוקי אז זה לא חוקי. למה

סתם?

הצבעה:

6 בעד: יגאל שמעון, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי, גדעון סעדי, יעקב שויצקי, משה ארז.
4 נגד: יואב רוזן, יגאל הררי, נדב דואני ואביבה גוטרמן.

החלטה מס' 53/12:

מועצת העירייה מאשרת מתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי העיר, להורים שכולים חברי ארגון יד לבנים סניף הוד השרון, ומתן פטור מתשלום אגרת חנייה ברחבי העיר לוותיקי העיר מגיל 70 שנה ומעלה, בכפוף לחו"ד היועמ"ש.

יואב רוזן: מה עם הסעיף של האנטנות?

יגאל שמעון: אלי טימור לא נמצא.

ניצה משה: הסעיף הבא. אישור "ממונה על תלונות ציבור ברשויות מקומיות". בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (ממונה על תלונות ציבור), התשס"ח – 2008 מתבקשת מועצת העירייה לאשר את הגבי אושרת לופו, מנהלת פניות הציבור, כ"ממונה על תלונות ציבור" בעיריית הוד השרון.

יגאל הררי: מה שאני רוצה להגיד ככה שהחלטה הקודמת זה בדיוק מזכיר לי את שיטת המדחנים שקיבלתם.

יגאל שמעון: מה זה קשור עכשיו. יש לך בסוף אפשרות להגיד...

יגאל הררי: יש לי בזכות חמש דקות...

יואב רוזן: איפה ראש העירייה?

יגאל שמעון: תיכף יגיע.

יגאל הררי: הוא אמר 10 דקות אבל אל תתפלא אם הוא אומר שהוא.....

יואב רוזן: זה רשום בפרוטוקול?

ניצה משה: כן.

יגאל הררי: אתה קיבלת פה החלטה. אני מתנצל את הזכות שלי כאופוזיציה והקול שלי צריך להישמע. ההחלטה הקודמת היא גרועה, היא נגועה והיא לא נכונה. למרות שהיועץ המשפטי נמצא פה, ואומר לך שזה לא, אתה ממשיך לעשות לנו כן, שמחר באחד העיתונים שלכם יהיה כתוב ...

ניצה משה: סליחה יגאל אנחנו עברנו נושא...

יגאל הררי: יש לי חמש דקות לדבר...

ניצה משה: אני מצטערת אבל עברו לנושא אחר....

יגאל הררי: היועץ המשפטי אני רוצה לדעת אם מותר לי לדבר בחמש דקות על מה שאני רוצה.

עו"ד ירון סולברג: היועץ המשפטי לא ינהל לכם את הדיון ואני מרגיש גם שזה לא עניין של גננת.

יגאל הררי: היא סותמת לי את הפה כי היא מקבלת הוראות...

עו"ד ירון סולברג: יגאל אני לא אתחיל לבחון לכם כל מילה ולסנון, ולהגיד כל מה שתוציאו

מהפה אם היא חוקית או לא. הדעת נותנת שכשיש נושא לדיון בסדר

היום דנים בו וחשוב להתמקד בדיון.

יגאל הררי: אז זה לא חוקי שאני רוצה להגיד מה שאני רוצה...

עו"ד ירון סולברג: אני לא יודע. אני אשקול את הדברים בכובד ראש. בינתיים ברור לגמרי

לכל בר דעת שכשיש נושא לסדר יום צריך לדבר לגופם של דברים.

בתחום הסביר הכול בתחום הסביר.

גדעון סעדי: אז אם אתה מכבד אותי, וכיבדת אותי מקודם, בוא תראה שאתה מכבד אותי.

יגאל הררי: הבעיה שאתה אולי הצבעת נגד, הצבעת כמו דעתו, אבל הוספת איזושהי

מילה בשביל להרגיש טוב שהצבעת. לא התנהגת כמו נדב וכמו יואב,

גדעון סעדי: נכון בכפוף. אל תחלק מחמאות לאנשים, כי אתה בכלל לא אוהב אותם.

השיטה שלך לחלק מחמאות גם לאביבה וגם לזה ידועה ומפוזרת כמו

ממטרה, כמו ממטרה, לאט לאט.

יגאל הררי: זה לא רלוונטי.

גדעון סעדי: בבקשה ממך, תכבד את היועץ המשפטי, כיבדת אותי מקודם, נתת לו כל

מיני סופרלטיבים מפה עד לתערוכה של ראש העיר, עכשיו תכבד אותי,

הוא אמר לך משהו, בוא נראה איך אתה מכבד אותי.

(מדברים יחד)

גדעון סעדי: יש לו עבודה, זו העבודה שלו, הוא היה באופוזיציה מספיק זמן, מותר לו

לאכול, הוא עובד קשה, הוא יקבל התקף לב, תאמין לי הוא עובד קשה, זה

לא מתנה להיות ראש עיר.

יגאל הררי: אם היו מכבדים, אם היו מכבדים את החלטת היועץ המשפטי בסעיף

הקודם, אם היו מכבדים בסעיף הקודם, אז אני הייתי מבין אותך, אבל

בסעיף הקודם היועץ המשפטי אמר את דברו ולא שמעתם לו, המשכתם להצביע, ולכן יגאל, שלא יצא מצב שאנחנו מצביעים פה עכשיו כמו שהצבעתם על המדחנים, אתה מצביע לי על העניין של החנייה. בעניין הגברת לופו, אני מברך אותה על המינוי.

יגאל שמעון: תודה רבה, כן, בבקשה.

(מדברים יחד)

גדעון סעדי: אני רוצה להגיד לאושרת, באמת, את לא צריכה להיכנס לתפקיד, אני חושב שאת עושה את התפקיד טוב מאוד, כל תפקיד שאת עושה את לוקחת אותו ברצינות, עושה אותו על הצד הטוב ביותר, ואני חושב שזו ברכה לרשות המקומית ולתושבים בעיר שאת בתפקיד הזה.

יגאל שמעון: תודה, גדעון, כן, יואב, אתה רוצה? בבקשה.

יגאל הררי: ב-2009 החליטו על מישהי מסוימת שהלכה בזמנו....

יואב רוזן: עד היום לא היה? אתה יכול להסביר קצת, היא יכולה להסביר קצת מה הנהלים, תושבים שואלים, אני לא יודע מה להגיד, לא ברור מה התפקיד.

עו"ד סולברג: אני אנסה להסביר.

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: החוק מתייחס לתואר "ממונה על תלונות הציבור" זה "אומבצמן" כמו שיש במשרד מבקר המדינה, זה מי שאחראי על ריכוז וטיפול בכל תלונות התושבים. צריך להפריד בין פניות תושבים, שתושבים מתקשרים למוקד העירוני וכולי ומדווחים על משהו, או כותבים מכתב לראש העירייה או להנהלת העירייה, וזה פנייה של תושבים לבין מצב שבו תושבים מתלוננים, מגישים תלונה והממונה על תלונות הציבור צריך לפרסם דו"ח שנתי בעניין התלונות, כמה נמצאו מוצדקות, כמה לא נמצאו מוצדקות, יש לו סמכויות חקירה, לבדוק בדיוק כמו, לא בדיוק, אבל בדומה כמו שיש לנציב תלונות הציבור במשרד מבקר המדינה. הרעיון היה לבנות מודל דומה ברשות המקומית. זה נכון, עובדתית, שבעבר מילאה את התפקיד, בין מרץ 2009 לסוף אפריל 2010 הגברת איילת כתב, מאז, לפי הידוע לי, מועצת העיר לא מינתה בעל תפקיד אחר, החוק, בעניין הזה, מתייחס לכך שמבקר העירייה, בדרך כלל, יהיה ממונה על תלונות הציבור, מטעמים מיוחדים ראשית

מועצת העיר גם למנות אדם אחר לתפקיד הזה, במקרה הזה, לפי הידוע לי, ואולי מנכ"ל העירייה יוכל להשיב על החלק הזה טוב ממני, או מבקר העירייה שנמצא כאן, הנושא נבחן על ידי הנהלת העירייה, אפשרות שמבקר העירייה יעשה את התפקיד הזה, כפי שהחוק מנחה, ובסופו של דבר, משיקולים ארגוניים זה לא יצא אל הפועל, ולכן רשאית מועצת העירייה, מטעמים מיוחדים, למנות אדם אחר לאותו תפקיד, ולכן הנושא מובא בפניכם כדי שתאשרו את אותו בעל תפקיד. זה תפקיד שהוא סטוטורי, הוא שונה מפניות הציבור, הוא אמור לבצע חקירות ובדיקות לגבי תלונות שהציבור מתלונן על העירייה, או על בעלי תפקיד בה, לגבי התפקוד, לגבי דברים שמצויים בתחום סמכותם ולפרסם בעניין הזה, אמרתי, דוחות מסודרים לציבור באופן שקוף במידת האפשר.

נדב דואני : יש תוקף למינוי?

עו"ד סולברג : מה זאת אומרת תוקף למינוי?

נדב דואני : צריך לאשר אותו אחת לשנה?

עו"ד סולברג : לא, לא, לא.

יואב רוזן : מה שהבנתי שבמשך שנתיים לא היה תפקיד כזה למרות שזה תפקיד שמוגדר בחוק? שלוש שנים?

עו"ד סולברג : אני אמרתי לפי הידוע לי, אפשר לבדוק את הנתון, אבל איילת כתב סיימה ב-30 באפריל 2010.

יואב רוזן : יגאל! שנתיים לא היה תפקיד כזה?

יגאל שמעון : קודם כל, יש, מה זאת אומרת?

יואב רוזן : מי שימש בשנתיים האחרונות בתפקיד הזה?

דובר : אושרת.

יואב רוזן : אז היא משמשת בתפקיד, אז למה צריך למנות אותה?

עו"ד סולברג : לא, לא, סליחה, אושרת ממלאה תפקיד של פניות, מנהלת פניות ציבור. פניות ציבור, אני ניסיתי בצורה פשוטה לנסות לעמוד על ההבדל בין הדברים, אין לה סמכויות חקירה,

יואב רוזן : אמרת בצורה מעולה, הממונה על תלונות הציבור, זה תפקיד על פי חוק? עו"ד סולברג : כן.

יואב רוזן: בשנתיים האחרונות היה ממונה כזה?

עו"ד סולברג: אתה שואל את יגאל, אמרתי, לפי הידוע לי, מה-30 לאפריל לא.

יואב רוזן: יגאל?

יגאל שמעון: הוא ענה לך, מה אתה רוצה שאני אענה שוב?

יואב רוזן: אפשר לדעת למה?

יגאל שמעון: אתם יכולים להגיד לו למה?

יואב רוזן: אנחנו אנשי חוק.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: במסגרת השירות שהעירייה צריכה לתת, על פי חוק, לתושבים, היה צריך

להיות ממונה כזה על תלונות, ובשנתיים האחרונות עשיתם מה שאתם

רוצים, לא היה מי שיטפל בתלונות?

יחיאל דמארי: לא היו בעיות.

יואב רוזן: אין לי מה להוסיף. רק לאחל לאושרת, למרות שאנחנו לא מכירים אותה,

לאחל לה בהצלחה.

יגאל שמעון: אפשר לאשר אותה פה אחד?

יואב רוזן: כן.

יגאל שמעון: תודה רבה, פה אחד.

הצבעה: 10 בעד – פה אחד: יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי, גדעון סעדי, יעקב שויצקי, נדב דואני, משה ארז, יואב רוזן ויגאל הררי.

=====

החלטה מס' 54/12:

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (ממונה על תלונות הציבור), התשס"ח-2008 מאשרת מועצת העירייה את מינויה של הגב' אושרת לופו כ"ממונה על תלונות הציבור" בעיריית הוד-השרון.

=====

אישור נסיעתו של מנכ"ל העירייה, מר רפי סער, במשלחת מטעם "פורום ה-15" (פורום

מנכ"לים) לכנס ערים חכמות בברצלונה בין התאריכים 15-13 בנובמבר 2012.

ניצה משה: אני עוברת לסעיף הבא, אישור נסיעתו של מנכ"ל העירייה, מר רפי סער,

במשלחת מטעם פורום ה-15, זה פורום מנכ"לים, לכנס ערים חכמות

בברצלונה בין התאריכים 15-13 בנובמבר 2012. קיבלתם כבר הסבר.

(מדברים יחד)

רפי סער: אני רק רוצה להגיד שלכנס המנכ"לים שיש בארץ אני לא אלך, ואנחנו לא משלמים גם את ההשתתפות לתאגיד, ואז זה יתקוז.

גדעון סעדי: אנחנו לא זה, תלך גם פה וגם פה, מה זה שלושה ימים? רק לנסוע לשדה תעופה בפקקים זה יותר זמן.

יגאל שמעון: אפשר לאשר פה אחד, חברים? פה אחד, תודה רבה.

דוברים: בהצלחה.

הצבעה: 10 בעד- פה אחד: יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי, גדעון סעדי, יעקב שויצקי, נדב דואני, משה ארז יואב רוזן ויגאל הררי.

=====

החלטה מס' 55/12:

מועצת העירייה מאשרת את יציאתו של מנכ"ל העירייה מר רפי סער במשלחת מטעם "פורום ה-15" (פורום מנכ"לים) לכנס ערים חכמות בברצלונה בין התאריכים 13-15 בנובמבר 2012.

עלות הכנס כ-1,000 אירו + דמי אש"ל בהתאם לתקשי"ר + דמי ביטוח (כיוון שהמנכ"ל מועסק בעירייה ותאריכי הכנס נחשבים כימי עבודה).
ההוצאה הנ"ל תמומן מסעיף 1.754000.780 - קשרים בינלאומיים

=====

המלצה לקיום מו"מ בעניין איסוף ופינוי פסולת אורגנית מופרדת במקור

ניצה משה: המלצה לקיום משא ומתן בעניין איסוף ופינוי פסולת אורגנית מופרדת במקור. העירייה פרסמה מכרז פומבי מספר 29/12 לפינוי פסולת אורגנית מופרדת במקור. בדיוני וועדת המכרזים ב-2 לספטמבר התקבלה החלטה של חברי וועדת המכרזים לפסול את שתי ההצעות שהוגשו בעניין מהנימוקים הרשומים מטה, שני המציעים הגישו הצעות בתוספת אחוזים למחירון למרות שנכתב במפורש שיש לתת הנחה בלבד באחוזים. יש לכם פה את כל ההסבר, צירפתי את הפרוטוקול של וועדת המכרזים, את האומדן, את ההמלצה של מנהל אגף התפעול, להביא לאישור המועצה קיום משא ומתן כנ"ל.

יגאל שמעון: יש שאלות? מי החברים שרוצים להיות, שאלות, חברים?

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: יוסי בן-נון, תן להם הסבר. על המהלך, יוסי, תן מילה.

יוסי בן-נון: בסיוור קבלנים האחרון השתתפו שבעה קבלנים, הגישו שניים, שתי ההצעות נפסלו בגלל שלא נתנו את ההצעות על פי תנאי המכרז. וזה פשוט, לצורך העניין, כל מכרז נוסף לא יביא לשום תוצאה. ב-1 למאי 2002, משה ארז היה אז יו"ר ועדת המכרזים, ב-1 למאי קיבלנו הצעה של חברת מפע"ת, הצעה אחת, מתוך 16 קבלנים שהשתתפו בסיוור, וגם בהצעה הזאת, ב-1 למאי 2002, גם אז הוא חרג מתנאי המכרז, הוא נתן תוספת של 12 אחוז מסוים במקום לתת הנחה. ב-7 למאי התקבלה החלטה לפסול את ההצעות, אז, ב-2002, לפסול את ההצעות, פנינו למועצה, קיבלנו אישור לעשות משא ומתן, האדם הגיש עתירה והשופט יהודה זק דחה את העתירה. זה אותו מקרה, במקרה אותה פרסונה, זה אותן חברות עם ח.פ. שונה, אבל זה אותו מקרה. לכן אנחנו מבקשים לערוך משא ומתן בין החברות השונות, אני, מניסיוני יודע,

יגאל שמעון: כל החברות, לא רק אלה שהשתתפו.

יוסי בן-נון: אנחנו לא חייבים כל החברות, מי שרוצים.

עו"ד סולברג: יוסי, שנייה, רק לפרוטוקול, זה לא משנה אם זה אותו מקרה, זה לא אותו מקרה, לא צריך לרתום לעצמנו את הידיים, אולי זה לא מדויק. המקרה הזה לדון לגופו, לקבל החלטה לגופו, זה לא משנה בכלל, המקרה הקודם היה בלתי רלוונטי בעליל, בואו נתרכז במה שרלוונטי בלבד.

משה ארז: זה כמעט אותו דבר. זה אותו דבר.

יגאל שמעון: טוב. אוקי.

(מדברים יחד)

יוסי בן-נון: היו שבעה, הגישו שניים, ההצעות נפסלו, אנחנו מבקשים לעשות משא ומתן.

יגאל שמעון: מי רוצה להשתתף במשא ומתן?

דובר: במה?

יגאל שמעון: במשא ומתן. בוועדת, אביאל,

משה ארז: תעשו צוות מצומצם אל תעשו סימפוזיון.

נדב דואני: אתה, אני, ואם יואב שישב בדיון רוצה, אז גם יואב.

יגאל שמעון: לא משנה, אין בעיה, יואב, אתה רוצה להשתתף?

אביאל אברמוביץ: חייבים להיות חברי וועדת מכרזים?

נדב דואני: לא חייב.

יגאל שמעון: יגאל שמעון, אביאל אברמוביץ, נדב, שוויצקי, אתה רוצה גם להשתתף? אין בעיה, לא משנה.

(מדברים יחד)

משה ארז: אני עשיתי עם יוסי לבד.

נדב דואני: אני סומך עליו (על ארז) שהוא יעשה.

מדברים יחד

יגאל שמעון: אני, משה ארז, או אביאל או משה, לא משנה.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אפשר פה אחד? כן.

הצבעה: 10 בעד פה אחד: יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי, גדעון סעדי, יעקב שויצקי, נדב דואני, משה ארז יואב רוזן ויגאל הררי.

החלטה מס' 56/12:

מועצת העירייה מאשרת הקמת צוות לקיום מו"מ בעניין איסוף ופינוי פסולת אורגנית מופרדת במקור. חברי הצוות הינם: מר יגאל שמעון – סגן מ"מ ראש העירייה, מר אביאל אברמוביץ – סגן ראש העירייה, מר משה ארז – חבר מועצה העירייה מחזיק תיק חזות העיר.

=====

ניצה משה: אני עוברת לנושא הבא, אישור גמול לחברי וועדת ערר בארנונה על השתתפותם בישיבת הוועדה.

יגאל שמעון: ארנונה, זה וועדת ערר לארנונה....

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: רק לעניין גמול, מתן תשלום לחברים, עד היום.

יגאל שמעון: באיזה נושאים הוועדה?

20:20: חבר המועצה יגאל הררי עוזב את חדר הישיבות.

עו"ד סולברג: בכל נושא שקשור לכל שומת ארנונה, גודל הנכס, זהות בעלות, מי שמקבל שומת ארנונה רשאי, על פי דין, להגיש השגה. אם ההשגה נדחית, על ההשגה משיב הגזבר, אם הגזבר דוחה את ההשגה רשאי על פי דין להגיש ערר בפני וועדת ערר לארנונה. וועדת ערר לארנונה מקבלת את התשובה של

המערער ואת התשובה של הגזבר והיא מקיימת דיון ומחליטה. עד היום הם לא קיבלו שכר על זה, משרד הפנים החליט שהוא, שכן צריך לתגמל אותם.

יואב רוזן: מי החברים?

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: עורך דין יריב פלג, עורך דין הרצל חלו ועורך דין רביד סימון.

גדעון סעדי: אין לנו בעיה עם התשלום, אנחנו רוצים לדעת על הנושא של הסמכויות שלהם. זה על הנושא של גודל הנכס, שימוש הנכס,

יגאל שמעון: סיווג.

עו"ד סולברג: סיווג ומחזיק, זהות המחזיק.

(מדברים יחד)

גדעון סעדי: זה לא השתנה, זה לפי החוזה.

עו"ד סולברג: ... זה מי שיש לו את הזיקה הישירה לנכס, בין אם זה בעלות, בין אם זה שכירות. מי שבפועל קרוב יותר למונח משתמש בנכס.

גדעון סעדי: טוב, תודה רבה ליועץ המשפטי על התשובה המנומקת.

יגאל שמעון: רגע, רגע, כן, יואב.

יואב רוזן: מישהו מאנשי המקצוע יכול להסביר מה המהות, לא העבודה של הועדה, אלא המהות,

יגאל שמעון: אמר את זה היועץ המשפטי, אתה רוצה להסביר למה,

יואב רוזן: כן, למה עכשיו צריך לשלם?

יגאל שמעון: למה עכשיו אנחנו נדרשים לשלם?

עו"ד סולברג: משרד הפנים החליט.

יואב רוזן: הוא כופה עלינו לשלם?

דובר: כן.

עו"ד סולברג: לא. רשאית, רשאית.

יואב רוזן: למה אנחנו רוצים?

עו"ד סולברג: כתוב, ... רשאית ...

יואב רוזן: למה כן? אני בעד, למה כן?

גדעון סעדי: אבל אנשים עובדים.

(מדברים יחד)

גדעון סעדי: יואב, כדי שאנשים ייקחו את התפקיד ברצינות, מדובר פה ברובם, נדמה לי כולם עורכי דין,

יואב רוזן: עד היום הם לא היו רציניים?

גדעון סעדי: ברשותך, שנייה, ברשותך, לא צריך להבין, אתה תמיד ... אנשים משקיעים זמן, מדובר על החזר הוצאות, זה לא סכומים בשמיים, זה לא 1,000 שקל לשיבה. מדברים, זה סכום,

יואב רוזן: כמה דיונים יש?

נדב דואני: יגאל, אני רוצה להזכיר, יגאל, שבישיבת קואליציה דיברנו בנושא הזה ואמרנו שיעשו ממוצע מסוים של השעות שהתדיינו במהלך השנים האחרונות, ושלא תהיה חריגה, נאשר את זה, אבל שלא תהיה חריגה, כלומר, אם היו 50 שעות שנתיות, שלא יהיה פתאום 1,000 שעות שנתיות. ינוע 75, זה בסדר, יש טווח חריגה סביר. אז אני אומר, שזה יהיה בטווח הממוצע הקבוע.

גדעון סעדי: אני כל כך מאמין לתושבים,

נדב דואני: אני מאמין, לא, מאמין.

גדעון סעדי: אתה אומר אני רוצה לעזור להם, לא להכשיל אותם."

נדב דואני: נכון.

גדעון סעדי: אז יפה מאוד, כל הכבוד, אני כיוונתי לדעת גדולים, אבל יחד עם זאת,

מדובר בשלושה עורכי דין, אנשים מהישוב שצריך לכבד,

נדב דואני: אני סומך עליהם, אני סומך עליהם במאה אחוז.

גדעון סעדי: ברגע שאתה אומר להם, נדב, נשמה, ברגע שאתה אומר להם 'תשמעו, אני

יודע שאתם עושים את העבודה בנאמנות ובדבקות, יחד עם זאת, אני רוצה

זה. 'מה כן? אני חושב שכן צריך לתת להם שנה עבודה, אם נראה עוד שנה

שנתיים פתאום שהתקציב הזה טפח, אני לא מאמין, זה לא המצב, אנשים

באים לעבוד.

אביאל אברמוביץ: הוא אומר את זה כנבחר ציבור, כביקורת.

יואב רוזן: לא, עזוב, אנחנו רוצים לדעת, במה, באיזה סדר גודל מדובר? כמה ישיבות

יש? כמה פעמים מתכנסים בחודש? משהו?

- נדב דואני : עד עכשיו, סליחה, לא התכנסו לדעתי.
- יואב רוזן : לא התכנסו?
- גדעון סעדי : הם לא קיבלו שכר, לא התכנסו, ככה צריך להיות, עכשיו תהיה עבודה.
- חבריה, מגיע להם, בואו, חס ושלום, הם חבריה רציניים, אמרנו את השמות שלהם,
- נדב דואני : היקף שעות כמו של שנה אחרונה אנחנו מוכנים לשלם להם כמה שהם רוצים.
- גדעון סעדי : רבותיי, אסור להטיל באנשים דופי, כמו שאנחנו לא רוצים שיטילו עלינו, אני רוצה לחזור לדברים שאמרתי בהתחלה. אני רוצה, אנשים יקבלו תגמול, מדינת ישראל החליטה, אם מדינת ישראל החליטה, הוא היה מנכ"ל משרד ממשלתי, הוא יודע שכשמוציאים חוזר מנכ"ל אז יש לזה משמעות, נכון? אז אני מאמין,
- יואב רוזן : זו לא חובה.
- גדעון סעדי : וודאי שזו לא חובה, זו לא חובה גם לראש העיר לקבל משכורת.
- יגאל שמעון : אפשר פה אחד, חברים? חברים, פה אחד?
- גדעון סעדי : בן אדם עובד, מגיע לו כסף. פה אחד.
- יגאל שמעון : יואב?
- גדעון סעדי : רק יושב ראש האופוזיציה.
- יגאל שמעון : פה אחד? פה אחד. תודה רבה.
- הצבעה : 9 בעד פה אחד : יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי, גדעון סעדי, יעקב שויצקי, נדב דואני, משה ארז יואב רוזן.

=====

החלטה מס' 57/12 :

מועצת העירייה מאשרת אישור גמול לחברי ועדת ערר בארנונה על השתתפותם בישיבות הועדה כדלקמן:

בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד הפנים 2012/1 מתאריך 12/01/31, שבו מנחה משרד הפנים את הרשויות המקומיות לעניין דרך מינוין ופעילותן של ועדות הערר לארנונה, נקבע בסעיף 4 : " מועצה רשאית לקבוע, כי חברי ועדת הערר יקבלו גמול על השתתפותם בישיבות הועדה, בהתאם לכללים שייקבעו על ידי משרד הפנים לעניין זה".

ביום 23 בספטמבר 2012, נקבעו על ידי משרד הפנים כללים לעניין תשלום גמול לחברי ועדת הערר לארנונה ובהתאם לכללים אלה, מאשרת מליאת

מועצת העיר, לאשר תשלום שכר לחברי ועדת הערר כדלקמן:
 יו"ר הועדה-שכר 194 ₪ + מע"מ, לשעה.
 חבר הועדה שכר 174 ₪ + מע"מ, לשעה.
 התעריפים הנקובים לעיל כוללים כיסוי של כל ההוצאות ובכללן החזרי
 נסיעות, אש"ל וביטול זמן.

=====

אישור שינוי מורשה חתימה בחשבון ההורים של חטיבת ביניים השחר, בבנק הפועלים

סניף 626

ניצה משה: הנושא הבא, אישור שינוי מורשה חתימה בחטיבת ביניים השחר, מי בעד?
 יגאל שמעון: אפשר לאשר? פה אחד? פה אחד. תודה.

הצבעה: 9 בעד פה אחד: יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל
 דמארי, גדעון סעדי, יעקב שויצקי, נדב דואני, משה ארוז
 יואב רוזן.

החלטה מס' 58/12:

**אישור שינוי מורשה חתימה בחשבון ההורים של חטיבת ביניים השחר בבנק
 הפועלים סניף 626 כדלקמן -**

למנות את מר אריאל אוזן ת.ז. 024559833 יו"ר ועד ההורים הנבחר -
 שמחליף את גב' שרון ביינמן יו"ר ועד ההורים שסיימה את תפקידה.
 חתימת מנהלת בית הספר גב' יהודית עפרון ת.ז. 057653842 בצרוף
 חתימת מזכירת ביה"ס גב' נחמה דור ת.ז. 058466236, או חתימת
 יו"ר ועד ההורים מר אריאל אוזן, בצירוף חותמת ביה"ס תחייב את
 חשבון ההורים של ביה"ס.

=====

אישור פתיחת חשבונות עיריית הוד השרון- חשבון הורים בגני ילדים עירוניים חדשים

ואישור שינוי מורשי חתימה בחשבונות עיריית הוד השרון- חשבון הורים בגני הילדים

העירוניים בבנק איגוד, סניף הוד השרון ובבנק מרכנתיל סניף הוד השרון, בהתאם

לרשימה הרצ"ב

ניצה משה: אישור פתיחת חשבונות הורים בגני ילדים?

אביבה גוטרמן: רגע, אני רוצה רק משהו להגיד בעניין הזה. חייבים לשנות את

הלוח זמנים שההצעה הזו שאנחנו מביאים. תראו מה שקורה, היום,

ניצה משה: חבל שיוסי בייר איננו פה.

אביבה גוטרמן: לא משנה, אנחנו נעביר את זה בהחלטה שלנו. היום יושבים הורים, סליחה, היום יושבים ההורים ובאים אלי בתלונות שהכסף, יש להם בכיס, והם לא יכולים להפקיד, ולא יכולים לעבוד, זה באמת לא לעניין.

ניצה משה: אבל אביבה, לא יודעים מי ההורה שיהיה בוועד.

אביבה גוטרמן: לא משנה.

ניצה משה: אבל רק בספטמבר הוועד בוחר את הנציג שלו בתוך הגן.

אביבה גוטרמן: צריך משהו לעשות. מה עושים, חייבים לתת פתרון.

יגאל שמעון: אז תמצאי פתרון, אוקי, אביבה תמצא פתרון.

אביבה גוטרמן: אוקי.

הצבעה: 9 בעד פה אחד: יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי, גדעון סעדי, יעקב שויצקי, נדב דואני, משה ארז יואב רוזן.

החלטה מס' 59/12:

מועצת העירייה מאשרת פתיחת חשבונות עיריית הוד השרון - חשבון הורים בגני ילדים עירוניים חדשים ואישור שינוי מורשי חתימה בחשבונות עיריית הוד- השרון – חשבון הורים בגני הילדים עירוניים בבנק איגוד סניף הוד השרון ובבנק מרכנתיל סניף הוד השרון. החשבון יפתח ע"ש עיריית הוד השרון ושם הגן, ע"פ הרשימה המצורפת ומאושרת ע"י מנהל אגף החינוך, מנהלת המחלקה לחינוך ומנהלת מדור גני ילדים.

מורשה החתימה בחשבון: גנת הגן שהופנתה ע"י אגף החינוך של העירייה ונציג נבחר של ועד ההורים של הגן, ע"פ אישור מנהלת מדור גני ילדים. חשבון זה יהיה עו"ש בלבד וינוהל על בסיס שיקים ומזומנים בלבד. ניתן יהיה להצטרף לשירותי בנקאות בתקשורת באמצעות מערכות המחשוב של הבנק לצפייה בלבד, ולקבל כרטיס מגנטי לצורך משיכת מזומנים בלבד. חל איסור מוחלט להוציא כרטיס אשראי לחשבון זה. חתימת הגנת מחייבת את צרוף חתימת ההורה ובצירוף חותמת הגן תחייב את חשבון ההורים של הגן.

היתר עבודת חוץ על מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים- הגב' ורד פרידמן

ניצה משה: אני מכריזה, לפי סעיף 18 לתקנון בדבר ישיבות המועצה על ישיבה בדלתיים סגורות.

(מדברים יחד)

ניצה משה: תנו לציבור לצאת.

(מדברים יחד)

ניצה משה : מדובר על היתר לעבודת חוץ, על מנת לקבל פרס/שכר במקרים מיוחדים של הגברת ורד פרידמן, קיבלתם במייל את הבקשה שלה והמלצתה של מנהלת האגף . מדובר על אישור לשנה אחת. עד ה-1 לנובמבר 13, זה הכל.

הצבעה : 9 בעד פה אחד : יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי, גדעון סעדי, יעקב שויצקי, נדב דואני, משה ארז יואב רוזן.

החלטה מס' 60/12 :

בהתאם לסעיף 180. (א) מאשרת מועצת העירייה היתר עבודת-חוץ על-מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים לגב' ורד פרידמן. ההיתר הנ"ל יהיה בתוקף עד ליום 1.11.13.

****קיסוע הפרוטוקול בדיון שנערך בנושא: היתר עבודת חוץ על מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים - הגב' ורד פרידמן, שהתקיים בדלתיים סגורות, נמצא ונשמר במשרדי מזכירות העירייה.

ניצה משה : יואב מבקש את הדקה שמגיעה לו לדבר בסוף הישיבה.

יגאל שמעון : בבקשה, יואב.

יואב רוזן : יש פרוטוקול, נכון?

ניצה משה : כן, זה עדיין מוקלט.

יואב רוזן : ב-30 שניות שיש לי, אני רוצה להודיע לחברי המועצה, שלא יהיו מופתעים,

יש שני נושאים קריטיים שאני נתקל בהם בסירוב מוחלט של ראש העירייה

להעניק את מה שמחובתנו במסגרת החוק להעניק. הדבר הראשון, היה פה

סקר שנעשה לפני שנה וחצי, בערך.

יגאל שמעון : בישיבה הבאה זה יהיה, תמשיך.

יואב רוזן : שנעשה מכספי הקופה הציבורית, בסקר הזה אני שאלתי שאילתא, במשך

שנה וחצי אני לא מקבל תשובות, כל ישיבה אומרים לי 'אנחנו הולכים

להקדים את הסקר ואחר כך נפרסם אותו, הגיע הזמן לפרסם את זה,

שאם זה לא יפורסם בקרוב, אני אפנה לערכאה משפטית.

יגאל שמעון : ישיבה הבאה.

יואב רוזן : הדבר השני, לכל חבר מועצה יש זכות לקבל שירותי מזכירות בעירייה,

חדר, טלפון, פקס, אי מייל, כל הדברים הטכניים, למילוי תפקידו. אני אישית לא ביקשתי את זה במשך ארבע שנים, אבל בחמישה, שישה חודשים האחרונים, אני חוזר ופונה, וראש העיר מסרב לתת לי אפשרות להשתמש בשירותי משרד, גם בעניין הזה,

יגאל שמעון: הוא לא סירב, למה אתה אומר שהוא סירב?

יואב רוזן: עובדה שזה לא מתבצע.

יגאל שמעון: אז חכה, מי אמר לך,

יואב רוזן: מתי לחכות, עוד שנה? עוד שנה בין ככה יהיה לי.

יגאל שמעון: אני ...

יואב רוזן: עכשיו. גם אני מודיע, אני מודיע לפרוטוקול שבמידה ותוך שבוע אני לא

אקבל תשובה שיש לי מקום כזה, אני אפנה לערכאות, ואל תתפלאו אחר

כך.

יגאל שמעון: אין שום בעיה.

ניצה משה: תודה.

----- הישיבה הסתיימה -----

ח"י אדיב
ראש העירייה

ניצה משה
מרכזת ישיבות המועצה